

dr Adam Olejniczak

GRAFIKA JAKO OBIEKT

Wybrane prace z lat 2003-2018
Wystawa indywidualna „Linearibus”

dr Adam Olejniczak
Dokumentacja postępowania habilitacyjnego [załącznik nr 2]

Autoreferat **GRAFIKA JAKO OBIEKT** Wybrane prace z lat 2003-2018.
Wystawa indywidualna „Linearibus” Galeria Muzeum Ziemi Rawickiej (MZR),
(Rawicz, 2018).

adres korespondencyjny:

*Adam Olejniczak
ul. Oszczepowa 13
94-123 Łódź*

Doktorat w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej – grafika.

Data publicznej obrony: 10.06.2003 r. /Uchwała Rady Wydziału – 10.06.2003 r.
Wydział Komunikacji Multimedialnej Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu.

Tytuł rozprawy doktorskiej: „**PRZENIKANIE W PRZESTRZENI!**” [obiekty
zaaranżowane w przestrzeni miejskiej i galeryjnej (część artystyczna)]
„Obserwacja procesów tworzenia na podstawie przeprowadzonych
przez siebie warsztatów artystycznych” (część teoretyczna).

Promotor: prof. Wojciech Müller (ASP Poznań).
Recenzenci: prof. Eugeniusz Józefowski (ASP Wrocław).
prof. Marek Wasilewski (UAP Poznań).

Osiągnięcie artystyczne aspirujące do spełnienia wymogów Ustawy: art.16 ust. 2 Ustawy
z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule
w zakresie sztuki (Dz. U. z 2018 r. poz 1789).

Adam Olejniczak. **GRAFIKA JAKO OBIEKT**. Wybrane prace z lat 2003-2018,
Wystawa indywidualna „Linearibus” (Muzeum Ziemi Rawickiej, Rawicz 2018).

Wskazana jednostka organizacyjna do przeprowadzenia postępowania:

Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, Wydział Malarstwa.
Plac Jana Matejki 13, 31-157 Kraków

Dokumentacja
postępowania
habilitacyjnego
[załącznik nr 2]

Spis treści

2. Spis treści
3. Wykaz skrótów
4. Posiadane dyplomy /Informacje o zatrudnieniu
/Osiągnięcie artystyczne
5. Wstęp
- 6. Autoreferat**
15. Działalność dydaktyczna /Warsztaty artystyczne /Publikacje
/Udział w konferencjach
- 20. Opis osiągnięcia artystycznego**
37. Nota biograficzna

Wykaz skrótów

AHE	Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi
AS	Akademia Sztuki w Szczecinie
ASP	Akademia Sztuk Pięknych
BWA	Biuro Wystaw Artystycznych
CSW	Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie
EA	Edukacja Artystyczna
FUOU Ostrava	Fakulta Umění Ostravská Uniwerzita v Ostravě
IH	Instytut Humanistyczny
IPT	Instytut Postępowania Twórczego [AHE Łódź]
ISiKP	Instytut Sztuki i Kultury Plastycznej [UZ Zielona Góra]
IWA	Instytut Wychowania Artystycznego [UHP Częstochowa]
kier.	kierunek
MAH Głogów	Muzeum Archeologiczno-Historyczne w Głogowie
MBP im. CKN	Miejska Biblioteka Publiczna im. Cypriana Kamila Norwida w Świdnicy
MOS Gorzów Wlkp.	Miejski Ośrodek Sztuki w Gorzowie Wielkopolskim
MGS Zakopane	Miejska Galeria Sztuki w Zakopanem
MS	Muzeum Sztuki w Łodzi
MZŁ Łowicz	Muzeum Ziemi Łowickiej w Łowiczu
MZR	Muzeum Ziemi Rawickiej w Rawiczu
NDK Nowogard	Nowogardzki Dom Kultury w Nowogardzie
PET	Pracownia Edukacji Twórczej [ISiKP]
PLSP	Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych
PWSSP	Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych
PWSZ	Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa
SAN	Społeczna Akademia Nauk w Łodzi
SCK Stargard	Sargardzkie Centrum Kultury w Stargardzie
SWSPiZ	Społeczna Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Zarządzania w Łodzi
TVP	Telewizja Polska
UAP	Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu
UAM	Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu
UHP	Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy w Częstochowie
UZ	Uniwersytet Zielonogórski w Zielonej Górze
WKM	Wydział Komunikacji Multimedialnej [UAP Poznań]
WSHE	Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi
WSP	Wyższa Szkoła Pedagogiczna
WSW	Wydział Sztuk Wizualnych [AS Szczecin]
ZCI Ratusz	Zduńsko-wolskie Centrum Integracji w Zduńskiej Woli, Ratusz
ZPAP	Związek Polskich Artystów Plastyków

ur. w 1967 w Szczecinie dr Adam Olejniczak
e-mail: adam1olejniczak@gmail.com

Posiadane dyplomy

- 2003 **Stopień doktora sztuki** w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej – grafika uzyskany na Wydziale Komunikacji Multimedialnej Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu [promotor prof. Wojciech Müller (Akademia Sztuk Pięknych w Poznaniu) recenzenci: prof. Eugeniusz Józefowski (Akademia Sztuk Pięknych we Wrocławiu), prof. Marek Wasilewski (Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu)]; Tytuł rozprawy doktorskiej: „Przenikanie w przestrzeni” (część artystyczna), „Obserwacja procesów tworzenia na podstawie przeprowadzonych przez siebie warsztatów artystycznych” (część naukowa).
[Termin publicznej rozprawy: 10.06.2003 r. Uchwała Rady Wydziału – 10.06.2003 r.]
- 1993 **Tytuł magistra sztuki** (z wyróżnieniem) w pracowni Prof. Wojciecha Müllera; wystawa dyplomowa pt. „Zapis. Droga. Ruch.” Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu), Wydział Malarstwa Grafiki i Rzeźby, kier. grafika.
- 1987 **Dyplom Technika Form Użytkowych**, Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych im. Constantina Brâncuși w Szczecinie.

Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu i pełnionych funkcjach w jednostkach naukowych /artystycznych

- 2013-2018 **Adiunkt** w Katedrze Grafiki Artystycznej na Wydziale Sztuk Wizualnych Akademii Sztuki w Szczecinie [kierunki: Grafika, Architektura Wnętrz] – pierwsze miejsce pracy.
- 2005-2013 **Starszy wykładowca** w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Głogowie [kierunki: Edukacja Artystyczna, Grafika (2010-2013)]; Senator i członek Rady Instytutu Humanistycznego w PWSZ w Głogowie; 2008-2010 Dyrektor Instytutu Humanistycznego [kierunki: Edukacja Artystyczna, Grafika, Pedagogika, Kulturoznawstwo].
- 2010-2012 **Adiunkt** na Kierunku Grafika w Społecznej Akademii Nauk w Łodzi.
- 2005-2010 **Adiunkt** na Kierunku Grafika, na Wydziale Artystycznym AHE w Łodzi; 2006-2010 członek Rady Programowej Kierunku Grafika; 2007-2010 Kierownik Katedry Grafiki.
- 1995-2003 **Asystent** w Instytucie Sztuki i kultury Plastycznej [Uniwersytet Zielonogórski], w Pracowni Edukacji Twórczej (PET), prowadzonej przez prof. E. Józefowskiego.
- 2019 **Osiągnięcie artystyczne aspirujące do spełnienia wymogów Ustawy**

Zgodnie z wymogiem formalnym wskazuję wybrane dzieła zrealizowane i publikowane w kraju i za granicą (po 10.06.2003), oraz indywidualną wystawę pt. „Linearibus” pod wspólnym tytułem: „Adam Olejniczak. GRAFIKA JAKO OBIEKT. Wybrane prace z lat 2003-2018. Wystawa indywidualna „Linearibus” /Muzeum Ziemi Rawickiej. Rawicz 2018; jako osiągnięcie artystyczne aspirujące do spełnienia warunków określonych w art.16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2018 r. poz.1789).

Wstęp

Niniejszy autoreferat stanowi prezentację mojego dorobku artystycznego i dydaktycznego w okresie od 1993 r. (dyplom uzyskania magistra sztuki) do 2003 r. tj., uzyskania stopnia doktora sztuki, oraz od 2003 r. do 2019 r. Autoreferat zawiera opis osiągnięcia artystycznego aspnującego do uzyskania stopnia doktora habilitowanego, zgodnie z wymogami określonymi w art.16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz stopniach i tytułach w zakresie sztuki (Dz. U. 2018 r. poz.1789).

W opisie dorobku artystycznego prezentuje dzieła zrealizowane przeze mnie i wystawiane na wystawach indywidualnych i zbiorowych. Opisuje również wydarzenia artystyczne, w których dzieła te były eksponowane (2003-2018). Prace wyznaczone przeze mnie jako opis osiągnięcia artystycznego wyodrębnię jako osobny rozdział. Opis doświadczeń dydaktycznych stanowi również osobny rozdział. Wiele uwagi poświęcam doświadczeniom dydaktycznym oraz roli jaką odgrywa (*dydaktyka*) w procesie autorozwoju.

Moją aktywność twórczą określam jako interdyscyplinarną. Inspiracją jest właściwie wszystko co mnie spotyka, bądź spotkało. Doświadczenie obcowania z rzeczywistością staje się wizualnym, plastycznym, nie dosłownym komentarzem zdarzeń, emocji, wspomnień, pragnień i tęsknoty, etc. Forma i wyraz artystyczny dzieł zależy również od świadomości użytych: materiałów i technologii. Zaś idea „zapisu” pozwala mi nazywać obiekty książkami artystycznymi. Od 1995 r. realizuję warsztaty artystyczne dla uczestników w różnym wieku – od dzieci po sędziwych seniorów. Działalność tę referuję w opisie części dydaktycznej i traktuję z estymą. Aktywność tego rodzaju to nieocenione źródło inspiracji. Mam też niewątpliwą przyjemność opisać wartość jaką otrzymałem od wspaniałych artystów i dydaktyków na mojej drodze poszukiwań twórczych.

Realizacja prac zaprezentowanych również w Opisie dzieła habilitacyjnego, ma swoją genezę. Fascynacja kształtem np. kołem, łukiem, kwadratem, trójkątem, linią, itp., w końcu zapisem pochłaniała mnie już w okresie studiów. Bardzo istotnym doświadczeniem były moje warsztaty pt. „Promieniowanie kształtów” ze względu na uczestników. (Muzeum Sztuki. Łódź 1994) Obserwowałem ich reakcje „odczuwania kształtów”, w trakcie naszych działań. Utwierdzałem się w przekonaniu co do możliwości emocjonalnego odczuwania energii różnych figur geometrycznych. Miałem wtedy 26 lat. Jako absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych prowadziłem działania z ludźmi w Muzeum Sztuki w Łodzi. Działania te nazywałem warsztatami artystycznymi.

Spotkanie z przedstawicielami Grupy „Partner” (lata 80-te): prof. Wiesławem Karolakiem, Januszem Byszewskim (Centrum Sztuki Zamek Ujazdowski w Warszawie), oraz prof. Eugeniuszem Józefowskim, (zwłaszcza z Józefowskim) pozwoliły mi innym „okiem” patrzeć na tę wartościową dziedzinę aktywności artystycznej. Dlatego proszę rozumieć moje „warsztaty artystyczne” nie jako techniczne spotkania, lecz jako działania szczególnie ważne. Działania, w których każdy uczestnik może być artystą, może odkryć siebie inaczej w twórczym doświadczeniu sztuki. Joseph Beuys śmiało oznajmił tezę: „każdy może być artystą.” Zgadzam się z tym stwierdzeniem, bo (zaryzykuję) rozumiem co miał na myśli.

Przekonałem się o tym dzięki właśnie twórczym spotkaniom z ludźmi, które od lat projektuję i realizuję. Specjalnie zaprojektowane działania oraz inspiracje od idei po materiały (do pracy) uwalniają emocje i wyobraźnię zainteresowanych uczestników. Potencjał twórczy jest często dla nich zaskoczeniem a efekty plastyczne (nie są celem samym w sobie) bywają oryginalnym osiągnięciem. Opisuję ten zakres mojej aktywności w części dydaktycznej. Określenie siebie jako twórcy interdyscyplinarnego zdaje mi się być uzasadnione. Myślę również, że potrzeba przeprowadzania działań warsztatowych ma bezpośredni związek z prowokowaniem ruchu w mojej twórczości. Stąd niektóre obiekty muszą się ruszać. Najlepiej jak przyłożą do tego ręce odbiorcy. Warsztat permanentny, notatki z rzeczywistości – to motto mojej twórczości, metoda pracy. Dlatego „cytaty” prac wcześniejszych powracają jako świeże inspiracje.

Autoreferat

1987-2003

Zajmowanie się plastyką w okresie dziecięcym i szkolnym niewątpliwie było wielką przygodą. Z pewnością jednak moje pierwsze, edukacyjne doświadczenie nauki malarstwa, rysunku, rzeźby, czy zasad projektowania – rozpocząłem w Liceum Plastycznym (PLSP w Szczecinie, 1982-1987). W 1987 r. rozpocząłem studia w Instytucie Wychowania Artystycznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie (obecnie AJD im. Jana Długosza). Spełniło się moje marzenie czasu nauki w Liceum Plastycznym w Szczecinie (mieście moich narodzin w 1967), mianowicie spotkanie z grafiką warsztatową. Zajęcia prowadził min. młody asystent Zdzisław Wiatr (obecnie dr hab. profesor nadzwyczajny w Instytucie Plastyki Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie). Zainteresował się moimi pomysłami, projektami oraz zapalem do grafiki. Zafascynowała mnie idea matrycy i odbitki. W czasie studiów w Częstochowie poznałem wiele osobowości artystycznych oraz ich twórczość, że wymienię prof. Ewę Zawadzką-Rykała, prof. Grzegorza Banaszkiwicza, oraz wspomnianego już Zdzisława Wiatra. Za jego namową wziąłem udział w II Ogólnopolskim Konkursie na Grafikę Artystyczną, „*Wobec wartości*”, organizowanym przez Muzeum Diecezjalne w Katowicach. Zaprezentowałem tryptyk pt. „*Ołtarz Wotywny*”. Matrycę do wkłęsłodruku wydrukowałem eksperymentalnie jako druk wypukły. Z. Wiatr zdobył II nagrodę, a ja nagrodę niezależnej Fundacji „Egit” założonej przez Andrzej Rottenberg (jedną z pierwszych wówczas niezależnych fundacji sztuki w Polsce). Studia w IWA WSP (Instytut Wychowania Artystycznego) w Częstochowie przerwałem po dwóch latach, aby kontynuować naukę w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu. (później ASP, obecnie UAP w Poznaniu)

Uczelnia Poznańska podobnie jak Liceum w Szczecinie była wymarzonym miejscem kształcenia. Spotkanie z wielkimi autorytetami i artystami; prof. Wojciechem Müllerem, prof. Izabelą Gustowską, prof. Lucjanem Mianowskim, prof. Janem Berdyszakiem, prof. Marcinem Berdyszakiem, prof. Stefanem Ficnerem, prof. Alicją Kępińską i wielu innymi wybitnymi osobowościami, otwierało nowe horyzonty poznania. Klimat uczelni sprzyjał odważnym poszukiwaniom, łamaniu kanonów, emanował swobodą twórczą. Szacunek dla historii i tradycji miał swoje miejsce obok doświadczania sztuki nowoczesnej, awangardowej. Całość sprzyjała atmosferze „młodej szalonej energii”. Korzystałem z niej w grupie wspaniałych kolegów, pasjonatów. Taka była wizytówka Uczelni. Taką pamiętam. Okres studiów to czas poszukiwań twórczych i istotnych odkryć. Tak pamiętam ten słodki czas. Wiele godzin spędzonych w Pracowni Litografii na II, III, zwłaszcza na IV i V roku studiów – to eksperymenty. Poznawanie „możliwości kamienia litograficznego”. Zabawa technologią na „matrycy – kamieniu”. Eksperymenty były bardzo inspirujące i angażujące. Aby spędzać więcej czasu w pracowniach artystycznych postarałem się o indywidualny tok studiowania. Nie interesowało mnie były drukowane kolejno na długim pasie papieru. Ostateczny etap to np. prezentacja matrycy na kamieniu litograficznym i odbitki razem. Pokaz takiego działania miał miejsce w Galerii „AT”. [fot.1 / 2]

[1]

[2]

Autoreferat

W czasie studiów w PWSSP, w Poznaniu za ważne, uważam wydarzenia: w 1992 r. – Nagroda Pierwszego Stopnia, Mini Print International, Cadaqués w Barcelonie; w 1993 r. – Indywidualna wystawa grafiki, oraz zaproszenie do Jury 13-go Mini Print Internacional, Cadaqués w Barcelonie (Hiszpania).

W 1993 roku obroniłem z wyróżnieniem dyplom magistra sztuki na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby PWSSP w Poznaniu. Promotorem mojej pracy był profesor Wojciech Müller. Wystawa dyplomowa prezentowana była w Sali Czarnej Teatru 8-go dnia (Poznań). Wybór miejsca był celowy ze względu czerń całego wnętrza i możliwość minimalnego oświetlenia. Tytuł wystawy: „Zapis. Droga. Ruch.”, odnosił się do trzech realizacji:

„Zapis” – litografia (200x350 cm, montaż dziesięciu grafik: 100x70 cm). Był to nieczytelny zapis, notatka pisana gestem. Druk wielowarstwowy. Każda kolejna odbitka była celowo „przetłoczona” farbą. Całość łączył powiększony fragment notatki, nakładany farbą przezroczystą, odblaskową przez szablon na kamieniu. Właściwości farby i subtelne oświetlenie w tzw. „Czarnej Mańce” (nazwa własna aktorów teatru), powodowały wrażenie zapisu w przestrzeni. Gest zapisu zdawał się być oddalony od powierzchni płaskiej grafiki. [fot.3]

„Droga” – podwójny labirynt. Czarny prostopadłościan (wym. zew. 220x360x360 cm), z dwoma wejściami i jednocześnie wyjściami (korytarze były zbudowane symetrycznie). Rytmiczny, mechaniczny dźwięk wydobywający się ze środka „przywoływał” ciekawskich do przejścia po chrzęszczącym pod nogami podłożu, do „serca” labiryntu. Tam, świecący niebieskim światłem monitor, ustawiony poziomo pokazywał obraz video, drogi którą „odkrywca” przebył. [fot.4]

Autoreferat

„Ruch” – Instalacja z rowerem górskim. Dwa szklane prostopadłościany o wym. 60x40x120 cm, ustawione poziomo, równoległe po obydwu stronach roweru. Monitor video z tyłu za rowerem. Na ekranie tors rowerzysty, poruszający się rytmicznie pedałując na rowerze. W z akwariach – w lewym woda, w prawym biały puch gęsi. Do akwariów podłączyłem pompy powietrza uruchamiane na przemian. Ruch rowerzysty na ekranie był zsynchronizowany z rytmem pracy pomp. Efektem wizualnym były bulgoczące pęcherze powietrza w wodzie lub kłęby puchu. [fot. 5/6]

1993-2003

Bardzo istotne dla mojej twórczości okazały się warsztaty artystyczne. Działania publiczne, przeprowadzane z różnymi grupami osób.

Zafascynowany procesem twórczym, kreatywnym w doświadczeniu indywidualnym i grupowym, społecznym, zainteresowałem się działaniami prof. Wiesława Karolaka (ASP, Łódź), Janusza Byszewskiego (Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie). Rozpocząłem własne działania tego typu, a prof. W. Karolak oraz J. Byszewski docenili moje eksperymentalne pomysły, oraz pasję i zapał wobec nowych wyzwań. Wkrótce rozpocząłem współpracę z Dariuszem Bugalskim – kierownikiem Działu Edukacyjnego Muzeum Sztuki w Łodzi, oraz Zbigniewem Bogatko – pracownikiem działu.

Były to działania autorskie, realizowane wg własnego scenariusza. Istotny był autentyzm wytworu, proces twórczy, relacje i konfrontacje uczestników. Także emocje jakie nam towarzyszyły. Powstałe prace często efemeryczne pozostawały jako dokumentacje foto bądź video. Takie działania przeprowadziłem min.: w Muzeum Sztuki w Łodzi pt. „*Podwórka Stażewskiego*” – cykl warsztatów dla dzieci z okolic Muzeum Sztuki (ul. Więckowskiego, 1-go maja, ul. Gdańskiej, pl. Barlickiego, realizowane we współpracy z Dariuszem Bugalskim i Zbigniewem Bogatko), oraz prowadzone przeze mnie: „*Promieniowanie Kształtów*”, „*W pionie i w poziomie*”, „*Mój przyjaciel kamień*”, (Muzeum Sztuki w Łodzi. 1994).

Więcej uwagi moim autorskim działaniom w dziedzinie warsztatów artystycznych przedstawię w opisie osiągnięć dydaktycznych.

Również w 1994 r. w towarzystwie łódzkich artystów i dydaktyków, Doroty i Marka Sak, wziąłem udział w wystawie w Galerie des Kulturamtes und Regierungspräsidiums Chemnitz (Niemcy) razem z niemieckimi kolegami.

Autoreferat

zanurzyłem elementy ceramiczne w taki sposób, że efekt ich odbicia w wodzie nakładał się na podobne elementy ceramiczne odwrócone jak w lustrzanym odbiciu. Dawalo to iluzoryczny obraz nakładających się na siebie prawdziwych elementów oraz ich obrazu odbitego w wodzie. [fot.10/11/12]

„Adam Olejniczak nie traktuje swoich prac jako oderwanych od siebie jednostkowych dzieł, są to dla niego zawsze fragmenty większej całości, która ma być w jego zamyśle odzwierciedleniem universum. Autor doskonale wie, że stworzenie takiej całości nie jest możliwe, ponieważ nasza kondycja skazuje nas na fragmentaryczne widzenie świata. Istotnym aspektem patrzenia na świat, według Olejniczaka, jest zdawanie sobie sprawy z tego, że nie widzimy wszystkiego, a to, na co patrzymy, kontynuuje się poza nami tak jak linia horyzontu.”³

Wybór materiałów i technologii do realizacji wystawy pt. „Przenikanie w przestrzeni”, jest istotny i uzasadniony doświadczeniami artystycznymi i dydaktycznymi. Opisałem to w teoretycznej części rozprawy doktorskiej, pt. „Obserwacja procesów twórczych na podstawie animowanych przez siebie warsztatów artystycznych”. Prezentacja miała miejsce obok wystawy (ul. Solna 2, budynki przy Ogrodzie Jordankowskim).

„...Rolę matrycy spełnia gipsowa forma. Element powielany to odlew ceramiczny. Poprzez erozję gipsu (matrycy) rysunek na odlewie glinianym (odbitka) ulega zatarciu. Tylko ślad nanoszony dodatkowo ręcznie jest niepowtarzalny. Zaniknięcie rysunku wyznaczy koniec powielania. Barwa i estetyka odlewów to efekt wypalenia w piecu ceramicznym tlenków metali, oraz szkliv. Obiekty zbudowane są z ceramiki, stali, wody, czasem piasku. Wybór tworzywa jest istotny przede wszystkim z powodu bezpośredniego odniesienia do procesów, w których powstają (moje obiekty) i którym ciągle są poddawane. Np. w ceramice nie odwracalna zamiana gliny w biskwit, metale ulegające erozji w kontakcie z powietrzem i wodą.”⁴

W roku 2003 razem z profesorem Józefowskim byłem współorganizatorem wystawy pt. „Książki” w Galerii BWA w Jeleniej Górze. (katalog: ISBN 3-87871-29-X) Na wystawie zaprezentowałem trzy obiekty, prezentowane na wystawie aspirującej do uzyskania stopnia doktora sztuki.

W 2004 roku w Galerii BWA w Jeleniej Górze na wystawie indywidualnej pt. „Akcydens albo wspomnienia z trzeciego bieguna”. (katalog: ISBN 83-87871-36-2) Zaprezentowałem nowe obiekty. Przestrzeń sali na parterze galerii wypełniał jeden duży obiekt i drobne elementy zainstalowane na ścianach. Obiekt pt. „Nieoczekiwana zbieżność kierunków” – bieżnia z kulą (180x550x50 cm), wykonany ze skorodowanej stali, ustawiony w płytkim basenie z piasku i wody (15x650x110 cm). Kula wprawiona w ruch po bieżni (przez odbiorcę) wywoływała drgania obiektu, przenikające do wody w basenie z piasku. Obraz odbity w wodzie ulegał deformacji. Na ścianach umieściłem małe rysunki – reliefy na ceramice (2x8x0,5cm), oraz mini akwarium ze stalową kulą wewnątrz w wodzie. W sali na piętrze, na podłodze pokrytej piaskiem, zaaranżowałem dwa obiekty stojące: „Rotacja poczwórna. Karuzela”, (115x180x180 cm) „Równoważnia. Huśtawka” (110x180x110 cm) i elementy na ścianach, („Siedem schowków dla akcydensu. Rytm”), (7 elementów: 100x9x9 cm) „Rotacja podwójna. Wiatrak”. (170x40x10 cm) Obiekty mogły być poruszane przez widzów. Zainteresowanie, prowokowało zabawę, zamierzoną przeze mnie. Wykonane były ze skorodowanej stali, ceramiki, piasku i wody. [w; opis osiągnięcia habilitacyjnego]

W styczniu 2004 r. przyjąłem zaproszenie do udziału w dużej akcji charytatywnej pod patronatem Katolickiego Stowarzyszenia Niepełnosprawnych Archidiecezji Łódzkiej, pt. „Malowanie nadzieją”. W akcji wzięło udział pięćdziesięciu trzech artystów reprezentujących różne środowiska, min.: prof. A. M. Bartczak, E. Lutczyn, A. Mleczko, prof. J. Nowosielski. Każdy artysta otrzymał wyduszkę jaja strusiego, w celu wykonania autorskich pisanek. Dochód z licytacji dzieł przeznaczony był na letni wypoczynek dzieci i młodzieży niepełnosprawnej. [w; dokumentacja...skany]

³M. Wasilewski, *Recenzja do przewodnika kwalifikacyjnego I stopnia w zakresie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej - grafika dla mgr Adama Olejniczaka*. Poznań, 2003 r.

⁴A. Olejniczak, *Obserwacja procesów tworzenia na podstawie animowanych przez siebie warsztatów*. Poznań, 2003, s. 4.

Autoreferat

polski konkurs wzornictwa przemysłowego. Marzec. Kraków 1999; (katalog: ISBN 83-86905-18-2)

W 2000 r. brałem udział Łódzkim Salonie Wiosennym organizowanym przez ZPAP w Łodzi. (Galerie Miejskie. Łódź) A także udział w 20th Mini Print International, Cadaqués. Barcelona, (Hiszpania).

W 2001 r. na indywidualnej wystawie pt. „Notes from Diary”, (Galeria „In Port Showroom” w Szwecji), zaprezentowałem ceramiczne prace reliefowe. Była to kameralna wystawa małych form.

W 2002 r. na wystawie indywidualnej (Galeria Sztuki Współczesnej „Wieża Ciśnień”, Konin), pt. „Część niewidzialnych fragmentów”, zaaranżowałem przestrzeń galerii obiektami ze stali, ceramiki, wody i piasku. Dominowały dwa duże obiekty: ażurowy półuk stalowy w basenie z piasku i wody (120x600x400 cm) i ceramiczne żebra również w basenie z piasku i wody (20x500x400 cm), oraz 30 małych (ok. 3x8x0,5 cm) „notatek ceramicznych” zamontowanych na stalowych stojakach o różnej wysokości od 15 – 100 cm. Zaprosiłem publiczność do swobodnego ustawiania „notatek ceramicznych” na terenie galerii również ingerując w przestrzeń obiektów. Była to pierwsza realizacja prowokująca widza do własnej aktywności i ingerencji w dzieło. Z tego względu uważam tę wystawę za szczególnie istotną.

2003-2017

Pracę doktorską obroniłem 10 czerwca 2003 r. na Wydziale Komunikacji Multimedialnej ASP w Poznaniu. Kwalifikacje I-go stopnia w dziedzinie sztuki plastyczne, w dyscyplinie artystycznej – grafika. Była to wystawa obiektów artystycznych pt. „Przenikanie w przestrzeni”, połączona z prezentacją warsztatów twórczych pt. „Obserwacja procesów twórczych na podstawie animowanych przez siebie warsztatów artystycznych”. Pod tym tytułem przedłożyłem również pracę teoretyczną.

Promotorem był prof. Wojciech Müller. (ASP w Poznaniu) Recenzentami byli prof. Eugeniusz Józefowski (wówczas adiunkt II stopnia prof. Uniwersytetu Zielonogórskiego) i prof. Marek Wasilewski (wówczas adiunkt II stopnia, ASP w Poznaniu).

Opis wystawy.

„Przenikanie w przestrzeni” – była to aranżacja obiektów z ceramiki, metalu, piasku i wody w przestrzeni miejskiej i galerii. Pierwszy obiekt „Trzy bieguny” ustawiony był na chodniku przy ul. Wolnica, po drodze z budynku Akademii przy al. K. Marcinkowskiego do miejsca wystawy (ul. Solna 2, budynki przy Ogrodzie Jordanowskim). Były to trzy podwójne półuki z prętów stalowych o profilu kwadratu (12x12 mm), zakończone symetrycznie płytką ceramiczną. (100x200x60 cm) Tuż przed wejściem, na zewnątrz znajdował się kolejny obiekt. Pięć stalowych prostopadłościanów (100x14x14 cm). Specjalny mechanizm wewnątrz wprawiał obiekty w drgania, które wywoływały rytmiczne dźwięki. Na szczycie był niewielki otwór (ok. 0,5 cm), przez który można było zobaczyć ceramiczny element – rysunek reliefowy na plastrze ceramicznym (8x8 cm) Bardzo delikatne oświetlenie oraz drgania skupiały uwagę widza i jednocześnie utrudniały „odczytanie zapisu”.

„... Olejniczak zrealizował obiekty – prostopadłościany ze skorodowanego metalu z niewielkim otworem do zaglądania wewnątrz. Patrząc w dziurkę widzimy stale poruszający się ceramiczny kwadrat naznaczony liniami, drżącymi od nieznanego urządzenia stale wprawiającego go w ruch dynamizującą statyczną kreskę. Te obiekty proponują wgląd do wnętrza czegoś, co moglibyśmy nazwać stroną książki lub książką w ogóle.

Potrzebę wprawiania w ruch ma także obiekt z metalowych prętów stanowiących płozy kołyski. Na jego krańcach znajdują się dwie niewielkie gliniane tabliczki. Przyczyną ruchu powinien stać się oglądający.”²

Głównym elementem aranżacji były obiekty wewnątrz sali. Fragmenty łuków wykonanych w ceramice zainstalowałem w miejscach połączenia ścian z sufitem i ścian z podłogą. Widzialne „fragmenty” sugerowały efekt przenikania niewidzialnych części elementów poza przestrzeń galerii. Do aranżacji wykorzystałem też piasek, stalowe koryta pokryte rdzą, (40x200x40 cm) napelnione wodą, w której

²E. Józefowski, *Recenzja do przewodniku kwalifikacyjnego I stopnia w zakresie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej - grafika dla mgr Adama Olejniczaka.* Poznań, 2003 r.

Autoreferat

W 1995 r. 4-go Kwietnia o godzinie 4-tej po południu w Galerii „Manhattan” w Łodzi miała miejsce duża, nietypowa multimedialna i interaktywna wystawa. Aranżacja przestrzenna pt. „4 czwarte”. Nietypowość polegała na oryginalnym pomysłe wykorzystania gałęzi z wiosennej wycinki krzewów i drzew w Parku Zdrowie w Łodzi. Razem ze Zbigniewem Bogatko – artystą plastykiem i Dariuszem Bugalskim – poetą, zadowoleni z dobrej współpracy w Muzeum Sztuki, postanowiliśmy zrealizować wspólną prezentację mając na myśli połączenie formy słowa, formy plastycznej i formy dźwięku. Zaprosiliśmy artystę muzyka – Jacka Partykę i tak powstał pomysł „4 czwarte”. Specjalnie napisany tekst Darka w formie wersetów na paskach papieru został wpleciony w gałęzie. Jacek skomponował muzykę na bazie zarejestrowanych dźwięków podczas montażu wystawy.

W latach 1995-2003 byłem zatrudniony na Uniwersytecie Zielonogórskim na stanowisku asystenta w Pracowni Edukacji Twórczej w Instytucie Sztuki i Kultury Plastycznej, prowadzonej przez prof. Eugeniusza Józefowskiego. Okres ten jest szczególnie ważny dla doświadczeń dydaktycznych. Dlatego więcej informacji w tym zakresie przedstawię w części dydaktycznej.

Pensja asystenta dojeżdżającego co tydzień z Łodzi do Zielonej Góry była bardzo skromna. Podróże były i trudne i kosztowne. Sytuacja była niełatwa nie tylko z powodu trudnych podróży. Chcąc „utrzymać” pracę dydaktyczną na uczelni czułem się zdeteminowany zabezpieczyć minimum finansowe dla rodziny (żona i dwoje dzieci). Był to czas kiedy zająłem się ceramiką. Uznałem za konieczne skupienie się na źródłach dodatkowego finansowania. Okazało się, że kontakt z nowym medium (ceramika), zainspirował mnie do nowych poszukiwań i doświadczeń artystycznych. Doświadczenia technik i technologii ceramicznych wykorzystalem w swojej twórczości. Także w zakresie działań dydaktycznych – kreowania warsztatów artystycznych. [w; opis osiągnięć dydaktycznych]

Pierwsza ceramiczna praca powstała na wystawę „Książka jako obiekt oraz warsztat edukacyjny.” (książka artystyczna – „Opowieść o dwóch formach”)

„Była to książka składająca się z kwadratowych płytek ceramicznych, na których znajdował się rysunek wgłębny. Płytki wiązane były za pomocą drutu stanowiąc długi pionowy ciąg. Książka ta nie nawiązywała do glinianych płytek z pismem klinowym. Rysunkowy zapis był rodem ze znanych wcześniej litografii, akwafort czy monotypii. Mieliśmy przed sobą kolekcję „odbitek graficznych”, do których tak jakby zabrakło odpowiednio grubego papieru i autor zdecydował się wylać glinę na matrycę.”¹

W 1996 r. wziąłem udział w projekcie niemiecko-polskim, pt. „Tekę 14”. Każdy z czternastu artystów zrealizował i przekazał 14 odbitek. W ten sposób autorzy otrzymali, oprawioną w szare płótno, „Tekę 14” grafik dla czternastu artystów. W ramach projektu miały miejsce wystawy grafiki „z teki” w „Photospace Gallery” (Canberra, Australia), Galerie des Kulturamtes und Regierungspräsidiums Chemnitz (Niemcy), „Galerie Miejskie w Łodzi” (Polska).

W tym też roku, w Galerii Prezydenta Miasta Warszawy miała miejsce wystawa malarstwa – mojej żony Joanny Olejniczak i moja - wystawa grafiki. (Urząd Gminy Warszawa Centrum. Pałac Branickich).

W 1997 r. uczestniczyłem w konkursie graficznym – „EKSLIBRIS WROCŁAWSKI I MAŁE FORMY GRAFIKI”. Zdobyłem Nagrodę Zarządu Okręgu Wrocławskiego ZPAP. (Galeria pod Plafonem. Wrocław)

W 1998 r. jako asystent prof. E. Józefowskiego (spiritus movens imprezy), miałem swój udział w wystawie oraz współudział w przygotowaniu wystawy i konferencji pt. „Książka artystyczna jako obiekt oraz warsztat edukacyjny”. (Instytut Sztuki i Kultury Plastycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego) Wystawiłem książkę artystyczną – „Opowieść o dwóch formach”. (180x17x3 cm, ceramika, stal)

W 1999 r. wziąłem udział w Trzecim Biennale Sztuki Projektowania, organizowanym przez Wydział Form Przemysłowych krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych i działającej przy min. Fundacji „Rzecz Piękna” przy współpracy Galerii BUNKIER SZTUKI oraz miesięcznika „Architektura Biznes”. Zegar „Zielony szep” zaprojektowany i wykonany przeze mnie wystawiony był w BUNKRZE SZTUKI (ZEGAR. Ogólno-

¹E. Józefowski, *Recenzja do przewodnik kwalifikacyjnego I stopnia w zakresie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej - grafika dla mgr Adama Olejniczaka.* Poznań, 2003 r.

Autoreferat

W 2005 roku w ramach projektu „TY + JA” w kameralnej Galerii „Dom Ogrodnika”, AHE w Łodzi, na czarnej ścianie (250x400 cm), umieściłem „notatki” na ceramice (ok. 2,5x8 cm). Na białej ścianie (600x250 cm) zamontowałem (oddalone od siebie o 40 cm) pionowe elementy – „Siedem schowków dla akcydensu. Rytmy”. (100x9x9 cm)

Na kolejnych indywidualnych wystawach (2005) w Galerii „Wejście” w PWSZ w Głogowie i Galerii „Stara Winiarnia” w Zielonej Górze, przedstawiłem obiekty „Akcydensu” w różnych aranżacjach.

[w; dokumentacja...skany]

W 2006r. Razem z profesorem E. Józefowskim oraz studentami Instytutu Humanistycznego PWSZ w Głogowie zrealizowaliśmy pomnik „Biblioteka Świętego Pielgrzyma” w Głogowie.

[w; opis osiągnięć dydaktycznych], [w; dokumentacja...skany]

W 2007r. miały miejsce dwie duże wystawy zbiorowe z moim udziałem: „Kolekcja Starej Winiarni” w Galerii Arsenał w Poznaniu, oraz w Galerii Centrum Sztuki Współczesnej w Gorzowie Wielkopolskim. Tu w szczególny sposób chciałbym wyrazić radość z uczestnictwa i podziękowanie prof. Magdalenie Gryśka (Uniwersytet Zielonogórski) komisarzowi wystaw i założycielce Galerii „Stara Winiarnia”.

[w; dokumentacja...skany]

Wystawa indywidualna pt. „Archeologie” w Galerii „Wieża” w Zbąszyniu (2008) ma szczególne znaczenie dla mnie. Zaprezentowałem „Notatki z rzeczywistości” w obiektach – „półkach”. Efekt rozpoczętego przeze mnie autorskiego „warsztatu permanentnego” – działania z samym sobą.

„Notatki z rzeczywistości” to zapis swobodny, emocjonalny, abstrakcyjny utrwalony w ceramice. Glinka ceramiczna okazała się doskonałym materiałem do odciskania struktur, śladu narzędzia, gestu. Powielanie gestu i faktur stało się odzwierciedleniem mojej fascynacji odbijaniem matrycy (reliefu), lub też „tworzeniem” matrycy, która czasem wartością wyrazu stanowi samodzielny jakość. „Notatki...” to działanie w obszarze książki artystycznej. [w; opis osiągnięcia artystycznego], [w; dokumentacja...skany]

Kolejne prezentacje w 2008 r. to: udział w dziesięciodniowym Festiwalu Sztuki, 8-me Międzynarodowe Spotkania Artystyczne „Experyment’ 2008” w Zbąszyniu”. Obiekty interaktywne zaprezentowane były w pomieszczeniach nieczynnego Dworca Kolejowego oraz w jeziorze. W Paryżu na Premier Salon International d’Art Contemporain en plein air, „Place Aux Artistes”, wystawiłem grafiki i obiekty (małe formy w tym: „Notatki z rzeczywistości. Tablice”). [w; dokumentacja...skany]

W 2009 r. rozpoczął się duży międzynarodowy projekt zorganizowany przez prof. dr hab. Zbigniewa Bajka i dr Joannę Banek (obecnie dr hab.) pod patronatem ASP w Krakowie, (I Pracownia Intermediów. ASP, Kraków) pt. „Wymiary wolności”. Projekt miał charakter wieloetapowy. Konferencja i wystawa zbiorowa, otwierająca projekt „Wymiary wolności” miały miejsce w Galerii ASP w Krakowie. Kolejny etap to wystawa uczestników projektu w Galerii Muzeum Ziemi Łęczyckiej na Zamku Łęczyckim; performance artystyczny w nieczynnym więzieniu w Łęczycy (zabytek). Performance dotyczył dwudziestej rocznicy przemian ustrojowych w naszym kraju. Były to indywidualne, autorskie działania artystów z kraju i zagranicy, biorących udział w projekcie. Na własną prośbę pozwoliliśmy się zamknąć w więzieniu na 48 godzin. Każdy zajmował jedną celę wybraną przez siebie. W moim działaniu wykorzystałem „Notatki z rzeczywistości”. Efekt artystyczny działań zarejestrowała TVP. Film emitowany był w TVP Kultura. W 2010 r. odbyły się również wystawy: „Wymiary wolności. Pierwsza odsłona”, w Galerii ASP w Krakowie; „Wymiary wolności. Druga odsłona”, w Galerii „Elektrownia” w Muzeum Sztuki Współczesnej w Radomiu; oraz „Wymiary wolności. Trzecia odsłona” w Galerii „Dom Sztuki” w Ostrawie w Czechach.

(publikacja: ISBN 978-83-929896-9-1)

W ramach projektu zaprezentowałem obiekty: „Notatki z rzeczywistości” i „Rotacja podwójna. Wiatrak”.

Autoreferat

W 2010 r. wziąłem udział w międzynarodowym projekcie graficznym pt. „*POGRANICZE GRAFIKI*”, (*THE GREAT BOOK OF GRAPHIC ARTS from the second of 20th Century*). W ramach projektu grafiki artystów – uczestników projektu zaprezentowane były na wystawach zbiorowych w Capri we Włoszech, Budapeszcie na Węgrzech, w Łodzi w Polsce.

Również w tym roku brałem udział w wystawie pedagogów SWSPiZ w Łodzi. A następnie udział w projekcie warsztatowym prof. E. Józefowskiego pt. „*Forum Arteterapii*” w Międzygórzu.

W 2010 r. brałem udział w konferencji pedagogicznej pt.: „*Wybrane problemy teorii i praktyki pedagogicznej Drugiej Rzeczypospolitej*” – Uniwersytet Zielonogórski. Temat mojego wystąpienia: „*Metody nauczania przedmiotu Rysunek w Drugiej Rzeczypospolitej*”, (katalog: ISBN 978-83-7481-358-7).

[w; opis osiągnięć dydaktycznych], [w; dokumentacja...skany]

W 2011 r. Brałem udział w wystawie pt. „*Czarno na białym*” w BWA w Zakopanem.

(„*Czarno na białym*”. Miejska Galeria Sztuki im. Władysława Hr. Zamoyskiego w Zakopanem.

Katalog: ISBN 978-83-60189-26-9. Publikacja pt. „*Czarno-białe. Banalne czy nie?*”).

[w; dokumentacja...skany]

W 2012 r. brałem udział w wystawie zbiorowej pt. „*Przybysze i tubylcy*” w Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Zielonej Górze (wystawa we współpracy z Uniwersytetem Zielonogórskim). A także, na wystawie indywidualnej pt. „*Archeologie. Notatki z rzeczywistości*” zaprezentowałem grafiki, obiekty, w Stargardzkim Centrum Kultury w Stargardzie (SCK, 2012), oraz w 2013 r. w Galerii „*Wejście*” (PWSZ w Głogowie) wystawa pt. „*Adam Olejniczak – Grafika, Obiekty*”. [w; dokumentacja...skany]

W 2014 r. na zaproszenie dr. hab. Marka Sybinskyego, Galerie „*Koridor*” Fakulta Umění Ostravská Univerzita v Ostravě (Galeria „*Koridor*”. Wydział Sztuk Pięknych, Uniwersytetu Ostravskiego w Ostrawie. Czechy), brałem udział w wystawie pt. „*Spotkanie. Setkání*”. (razem z prof. E. Józefowskim i S. Mocurem) Zaprezentowałem prace z cyklu „*Notatki z rzeczywistości*” – obiekty z ceramiki i metalu (100x50x2cm, 100x100x2cm, 100x150x2cm) i montaż monotypii i szablonu, (100x350cm).

Wygłosiłem również wykład dla studentów pt. „*Warsztaty twórcze jako metoda kreacji i inspiracji artystycznej*”.

W 2014 r. we współpracy z Fundacją Ulicy Piotrkowskiej współrealizowałem Pomnik Łodzian 2014.

(kolejna edycja projektu: Pomnik Łodzian 2000; współwyznawca A. Olejniczak.

[w; dokumentacja...skany]

W 2015 r. w ramach Festiwalu pt. „*Lato z Muzami*” (Nowogardzki Dom Kultury. Lipiec, Nowogard), miała miejsce moja wystawa indywidualna pt. „*7x7. Fragmenty osobiste*”. Zaprezentowałem siedem grafik (100x70 cm, druk solwentowy + monotypia) i siedem ceramicznych obiektów. (12x12x12cm) Pudełka, sześciiany z odkrytym wnętrzem. Wewnątrz zainstalowałem ceramiczne „notatki” oraz lustra i lampki ledowe. Zamierzony efekt wizualny to: multiplikacja obrazu odbitego, obraz anamorficzny, lustrzane odbicia angażujące przestrzeń i odbiorcę. Realizację tę, zaprezentowałem również w Zduńskiej Woli, pt. „*7x7. Rewers*”. (Zduńskie Centrum Integracji. Ratusz, listopad /grudzień) Grafiki powstały na podstawie „ceramicznych notatek”, zaś obiekty to przestrzenne kompozycje „ceramicznych notatek”.

W Sieradzu w Galerii BWA w 2015 r. (lipiec/sierpień) miała miejsce duża wystawa indywidualna pt. „*ADAM OLEJNICZAK. GRAFIKA. KSIĄŻKA ARTYSTYCZNA. OBIEKT.*” Wystawa ważna ze względu na szeroką prezentację mojej twórczości. Prace powstałe w większości po uzyskaniu tytułu naukowego doktora sztuki obejmujące okres 2004-2015. [w; dokumentacja...skany]

Autoreferat

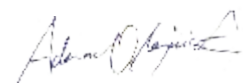
W 2015 r. brałem udział: w plenerze i wystawie zbiorowej uczestników pleneru, pt. „*Forma słowa*”, organizowanym przez Miejską Bibliotekę Publiczną w Świdnicy. Również w galerii Miejskiej Biblioteki Publicznej w Świdnicy, w grudniu i styczniu, (2015/2016) zaprezentowałem kolejną dużą wystawę indywidualną, pt. „*KSIĄŻKA I OBIEKT. ZAPIS W PRZESTRZENI*”. Przeszkłony dach, naturalne światło, oraz specyficzna architektura wnętrza zainspirowała mnie do oryginalnej aranżacji. Wykorzystałem elementy architektury galerii. [w; dokumentacja...skany]

W czerwcu (2016) brałem udział w „I Międzynarodowym Plenerze Ceramiczno-Fotograficznym”, zakończonym wystawą zbiorową uczestników pleneru. W listopadzie tegoż roku brałem udział w kolejnym plenerze pt. „*Forma słowa*”, organizowanym przez Miejską Bibliotekę Publiczną w Świdnicy.

W 2017 r. zostałem zaproszony do udziału w międzynarodowym projekcie pt. „*ARTLINK*” przez Maje Erdeljanin i Radomile Matejević, reprezentujące Narodowe Centrum Kultury w mieście Novi Sad i Narodowe Centrum Kultury w mieście Niš. Projekt zorganizowały Narodowe Centrum Kultury w Novi Sad oraz Narodowe Centrum Kultury w Niš, w Serbii, (sierpień, 2017). Projekt obejmował plener, wystawy, warsztaty oraz autorskie prezentacje artystyczne.

Również w 2017 r. we wrześniu brałem udział w projekcie Mosty Sztuki. Rawicz 2017 r. na zaproszenie Muzeum Ziemi Rawickiej. W ramach projektu zaprezentowałem wystawie obiektów w parku miejskim na wystawie pt. „*Park myśli. Obraz i obiekt*”. [w; dokumentacja...skany]

W lutym 2018 r. w galerii Muzeum Ziemi Rawickiej zaprezentowałem nowy cykl otwarty pt. „*Linearibus*”. Dużych rozmiarów grafiki – serigrafie. [w; opis osiągnięcia artystycznego], [w; dokumentacja...skany]

Działalność dydaktyczna.

Warsztaty artystyczne. Publikacje. Udział w konferencjach.

Opis dotyczy okresu 1995-2018 r. Obejmuje doświadczenia dydaktyczne w pracy ze studentami, działalność w dziedzinie warsztatów artystycznych – autorskich, działań plastycznych z uczestnikami w różnych grupach wiekowych (dzieci, młodzież, dorośli, seniorzy). Oraz publikacje i udział w konferencjach.

W latach 1995-2003 r. byłem zatrudniony na Uniwersytecie Zielonogórskim na stanowisku asystenta w Pracowni Edukacji Twórczej w Instytucie Sztuki i Kultury Plastycznej, prowadzonej przez prof. Eugeniusza Józefowskiego. Pracownia zajmowała się urzeczywistnianiem praktyki zawodowej studentów kierunku edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych.

Praca u boku E. Józefowskiego to szczególnie ważny etap moich doświadczeń dydaktycznych. Mam na myśli nie tylko prowadzone przez nas zajęcia ze studentami w Pracowni Edukacji Twórczej (PET), ale cały obszar naszych wspólnych przedsięwzięć, osiągnięć.

Józefowski podzielił się ze mną swoim oryginalnym doświadczeniem w sposób uczciwy i partnerski. Praca ze studentami okazała się równie owocna dla mojej twórczości co indywidualne poszukiwania.

Praca dydaktyczna była i jest dla mnie wyzwaniem i przyjemnością. Wynika to z fascynacji procesem twórczym. A co za tym idzie, procesem wyobraźniowym i koniecznością założeń akcji twórczej. Połączeniwi idej procesowi w mojej twórczości i dydaktyki jako kreatywnego i twórczego spotkania. Stanowi również zadanie jakie stoi przed wykładowcą i studentem – mistrzem i uczniem. Określa dążenia i cele, a także wytycza skalę fascynacji pracy z grupą uczestników – studentów lub grupą warsztatową. Metoda pracy dydaktycznej jako warsztatu; a więc zakłada prowokację, prezentację obszaru projektowania dzieła jako indywidualnego dzieła studenta. Studenta czyli tego kto „poznaje” przy mistrzu. To przestrzeń wspólnej drogi studenta i wykładowcy.

Tym bardziej dzieło, które powstanie będzie edukacyjnie i artystycznie wartościowsze im bardziej jest dziełem studenta. Pod „okiem” wykładowcy, ale nie dziełem wg pomysłu prowadzącego.

W 1997 r. w na XI Biennale Sztuki dla Dziecka, „Pendulum” (Poznań, Cytadela), prowadziłem warsztaty artystyczno-ekologiczne pt. „*Moje jak...Twoje jak...Stone jak...*” W biennale uczestniczyliśmy (E. Józefowski, A. Olejniczak), razem z pięcioma studentami IV roku. Każdy realizował działania wg swoich scenariuszy, nad którymi pracowaliśmy na zajęciach w PET. Działania przeznaczone były dla dzieci i młodzieży oraz wszystkich chętnych. Trwały 4 dni i kończyły się prezentacją powstałych obiektów. W moich działaniach wykorzystałem gałęzie z wiosennych wycinek. Na moją prośbę pracownicy zieleni miejskiej gromadzili materiał już od marca. Uczestnicy wykonali oryginalne, magiczne obiekty na wyznaczonym, zielonym terenie Cytadeli.

W 1998 r. brałem udział w konferencji i wystawie pt. „*Książka artystyczna jako obiekt oraz warsztat edukacyjny*”. Pomysłodawcą projektu był prof. E. Józefowski, organizatorem Pracownia PET (Józefowski, Olejniczak, studenci) w ISiKP UZ, (Instytut Sztuki i Kultury Plastycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego). Okładka i katalog publikacji wg mojego projektu. (ISBN 83-86832-53-3)

W 1999 r. na XIII Biennale Sztuki dla Dziecka, „*Spotkanie. Vademecum*” (warsztaty artystyczno-ekologiczne podobnie jak na XI Biennale Sztuki dla Dziecka „Pendulum”) przeprowadziłem warsztat autorski pt. „*Drabina znaczeń*”. (Poznań, Cytadela)

Doświadczenia dydaktyczne, warsztaty prowadzone dla różnych grup wiekowych stały się obszarem badań, które prezentowałem na konferencjach w Polsce. Zainteresowałem się min. aspektem tożsamości.

Problematyce tej poświęciłem wiele warsztatów. Pracowałem z młodzieżą gimnazjalną w BWA w Jeleniej Górze, („*O tożsamości*” – warsztaty artystyczne, BWA, Jelenia Góra 2002) z grupą w różnym wieku: dzieci, młodzież, dorośli. W Wilczynie, warsztatach zorganizowanych przez Galerię Sztuki „Wieża Ciśnień” w Koninie oraz ze studentami w Instytucie Sztuki i Kultury Plastycznej w Zielonej Górze, („*O tożsamości piaskiem i solą*” – warsztaty artystyczne, BWA, Zielona Góra). Proponowałem materiał związany z podłożem, na którym się znajdowaliśmy: piasek na plaży, ziemia z trawą, dodatkowo sól lub

Działalność dydaktyczna.

Warsztaty artystyczne. Publikacje. Udział w konferencjach.

gips. Interesowało mnie, jak może wyglądać obraz (ekwiwalent plastyczny) tożsamości i co poza stereotypami można o niej powiedzieć. Najbardziej odpowiednia wydała mi się możliwość prezentacji w formie abstrakcyjnego piktogramu lub symbolu. W ten sposób każdy mógł wykorzystać nawet bardzo intymne informacje czytelne tylko dla autora. Próbowaliśmy odpowiedzieć na pytanie: *jak czujemy tożsamość i co właściwie o niej wiemy?* Wiele razy byłem świadkiem niszczenia pracy, po czym autor rozpoczynał wszystko od nowa. Niewiele osób chętnie opowiedziało, co dokładnie znaczą ich realizacje. W większości były to wizerunki tajemnicy o własnej tożsamości. Natomiast nie było problemów z podjęciem pracy. Dopiero poszukiwania wspólnych wątków sprowokowały autorów do opowieści o awarytich tam sensach. No i okazało się, że podobieństwo piktogramów nie zawsze oznacza te same treści. Na przykład: odcisk dłoni raz był śladem mentalnej obecności, innym razem był symbolem własnego ciała, dosłownie oznaczał głowę, tułów, ręce i nogi. Bardzo ekscytujące były próby odgadnięcia przez grupę sensów w pracach kolegów. Natomiast dzieci same zaproponowały zabawę. Prace układane w ciągi lub różne formy były pretekstem do tworzenia barwnych historyjek.

W działaniach ze studentami rozpoczęliśmy od hasła „*Tożsamość miejsca, miejsce tożsamości*”. Pracowaliśmy w ziemi wokół Instytutu Sztuki i Kultury Plastycznej w Zielonej Górze. Bardzo krótki czas wiązania gipsu umożliwił prędkie „odczytanie” odlewów. Negatywy realizacji wykopanych z ziemi sprowokowały dyskusję nad różnymi kontekstami obecności „miejsc” w nas. Miejsc, które, jak mówili, nosimy w sobie i mentalnie przenosimy do realnych przestrzeni. I drugi istotny wniosek – miejsce zdaje się być niezbędne do samookreślenia. Były warsztaty wprowadzające w problematykę semestralną. Na pytania, po co realizować taki temat, odpowiadam: warto szukać inspiracji, może nią być np. własna tożsamość.

„*Czułe obrzeża rzeczy ważnych*” – tak zatytułowałem kolejny cykl warsztatów. Realizacje miały miejsce: „*Płonące namiętności*” (Galeria Sztuki Współczesnej „Wieża Ciśnień”, Konin. 2002), „*Myśli jak balony*”, (BWA, Zielona Góra. 2002), „*Dotyk na niebie*”, (BWA, Jelenia Góra. 2002), „*Wehikuł wiatru i koloru*”, (BWA, Jelenia Góra, 2003).

W 2003 r. opublikowałem artykuł pt. „*Edukacja sztuką? – Sztuka zabawą?*” [w: Miesięcznik Społeczności Akademickiej nr 10/1 (s.12,13), Uniwersytet Zielonogórski]

Pracę doktorską obroniłem 10 czerwca 2003 r. (WKM ASP Poznań) Część praktyczną – wystawę („*Przenikanie w przestrzeni*”) opisałem w poprzedniej części. Prezentacja pracy teoretyczno-badawczej odbyła się w sali obok wystawy (ul, Solna 2. Praca teoretyczna pt: „*Obserwacja procesów twórczych na podstawie animowanych przez siebie warsztatów artystycznych*”).

„*Praca teoretyczna Adama Olejniczaka... w interesujący i jasny sposób przedstawia związek pomiędzy osobistą twórczą postawą autora i jego zaangażowaniem w prace z innymi ludźmi. ...Wydaje mi się szczególnie istotne podkreślenie przez autora faktu, że twórczość jest tutaj formą dialogu i spotkania ludzi, formą prowokowania bezpośrednich kontaktów. Sformułowane zostają także cele badawcze warsztatów: Autor pisze: „interesuje mnie np. jaki wpływ na formę wypowiedzi może mieć przynależność religijna, lokalna świadomość itp., czy stereotypy na temat sztuki mogą ulec zmianie, czy posłużenie się plastyką ze swoimi możliwościami może ułatwić kontakt z samym sobą oraz w grupie”.....Część druga pracy składa się z podrozdziałów nazwanych impulsami. W części tej autor omawia warsztaty jako doświadczenie nie tylko pedagogiczne czy artystyczne ale i życiowe. Opisuje w konkretnych przykładach swoje spotkania z ludźmi i ich reakcje podczas warsztatów. Stawiają sobie szereg pytań i udzielają na nie odpowiedzi. Na przykład jak zjednać sobie uwagę grupy, jak dokonywać wartościowania prac, jak przełamywać blokady związane z lekiem przed oceną. Wydaje mi się, że najważniejszym wnioskiem z tej części pracy jest stwierdzenie autora, że uczestnicy warsztatów odkrywają różnicę między pracą twórczą i odtwórczą. Część trzecia jest opisem wybranych warsztatów. Autor przedstawia w niej kilka wybranych przez siebie spotkań, opisując ich tematy i przebieg. Jest to bardzo istotna część pracy, pozwala ona bowiem na weryfikację konkretnych doświadczeń pedagogicznych autora pracy i stanowi podstawę, z której wyciągane są wnioski natury bardziej ogólnej.*”⁵

⁵M.. Wasilewski, *Recenzja do przewodnika kwalifikacyjnego I stopnia w zakresie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej - grafika dla mgr Adama Olejniczaka.* Poznań, 2003 r..

Działalność dydaktyczna.

Warsztaty artystyczne. Publikacje. Udział w konferencjach.

„Refleksje i opisy doświadczeń, które opisuje (A. Olejniczak) w pracy „Obserwacja procesów tworzenia na podstawie animowanych przez siebie warsztatów” przybliżają jego sposób myślenia i działania. ...wyróżnik kwalifikujący go do grona rzetelnych i zaangażowanych edukatorów sztuki. Ta dyspozycja to postawa altruistyczna, która pozwala mu na właściwy wgląd w proponowane pomysły studentów, pomoc w ich realizacji często wymagająca praktycznych karkołomnych choć zwyczajnych zabiegów takich jak zbieranie patyków w lesie, pożyczania sprzętu, urządzeń, a nierzadko zakup za własne pieniądze czegoś, co dla studenta nie jest osiągalne. Zdecydowanie robi to w imię jakości proponowanych zajęć, ale nie tylko. Ideą istnienia tej pracowni jest praktykowanie przez studentów działalności artystyczno – pedagogicznej w sposób zbliżający ją do sztuki. Mając stały kontakt z taką postawą pedagoga istnieje prawdopodobieństwo zauważenia jej przez studentów w oddziaływaniach społecznych, artystycznych i pedagogicznych. Zauważenie równa się w tym przypadku ze zrozumieniem siły oddziaływania takiej postawy w kontaktach międzyludzkich i działaniach artystycznych.

Jest to ważne, gdyż zwykle w czasie studiów artystycznych generowane są postawy egotyczne i narcystyczne... .

Sztuka od wielu lat na różne sposoby przekracza granice dzielące ją od aktywności ludzkiej nie identyfikowanej wcześniej z jej obszarami. Traktowanie takich działań jako sztuki nie jest jeszcze częste, nawet w środowisku nauczycieli akademickich kierunków artystycznych.

Olejniczak określa dla siebie warunki sytuacji otwartej, jaką proponuje podczas spotkań warsztatowych.

Są to:

poczucie wolności i swobody myśli, absolutna dowolność sposobu wykorzystania materiału, lub zabawa wprowadzająca w problematykę i pozwalająca ujrzeć sens działania.

Dalej określa wagę właściwego kontaktu z uczestnikami: o podjęciu dialogu, o kontakcie wzrokowym, intuicji i skupieniu prowadzącego. Usiłuje określić coś, co wymyka się jakiejś metodyce funkcjonalistycznej, to znaczy gwarantującej określone rezultaty przy zachowaniu określonych warunków. Opisuje jednak określone warunki po to, by przybliżyć w ten sposób „coś podstawowego”, bez czego nie zdarza się spotkanie, na jakim mu zależy.

„Pisze: „Dużo zależy od sposobu opowiedzenia problematyki działań. Zjednać grupę można nawet prezentując materiały, techniki zastosowania itd. Najlepiej założyć wnikliwą obserwację grupy i trzymać się tego, aż do rozstania”. Łatwo mi go sobie wyobrazić przy pracy i uwierzyć, że robi to o czym pisze. Niezycielny czytelnik może jednak zdawać sobie pytania na przykład: o nieokreśloność tego kogoś, którego zaraz potem nazywa liderem, zaznaczając, że powodzenie warsztatu właśnie zależy od niego. Widziałem Adama w wielu sytuacjach warsztatowych, co pozwala mi odczytywać takie określenia i deklaracje w innej interpretacji. Adam Olejniczak nadaje się do prowadzenia warsztatów nie tylko dlatego, że jest obdarzony pasją do ich prowadzenia, dobrymi intencjami, czytelnymi pomysłami.

Ma to „coś”, co nie jest stałe, niezbywalne, czego nie da się wyuczyć metodycznie, co sprawia, że zarówno uczestnicy spotkań warsztatowych jak i on sam odczuwają jako żywe doświadczenie sztuki. Niemożność werbalizacji słownej takich doświadczeń jeszcze bardziej przekonuje o ich autonomiczności w obszarze sztuki.”⁶

W latach 2005-2013 podjąłem etat w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Głogowie na stanowisku starszego wykładowcy, (PWSZ, Głogów).

Prowadziłem zajęcia w Pracowni Grafiki Warsztatowej, Pracowni Grafiki Intermedialnej, Pracowni Rysunku, Pracowni Ceramiki i Rzeźby, oraz w zakresie Metodyki Edukacji Artystycznej (wykłady i ćwiczenia). Byłem też bardzo aktywnym senatorem w uczelni i członkiem Rady Instytutu Humanistycznego. W latach 2008-2010 byłem Dyrektorem Instytutu Humanistycznego. Zajęcia prowadziłem w trybie stacjonarym i niestacjonarym, oraz dla studentów Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

⁶E. Józefowski, *Recenzja do przewodniku kwalifikacyjnego I stopnia w zakresie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej - grafika dla mgr Adama Olejniczaka.* Poznań, 2003 r.

Działalność dydaktyczna.

Warsztaty artystyczne. Publikacje. Udział w konferencjach.

Miałem przyjemność być promotorem dwudziestu czterech prac dyplomowych, oraz recenzentem trzydziestu trzech dyplomów.

W 2008 r. razem z dr K. Ożogiem i mgr S. Mocurem prowadziłem Plener I i II roku Edukacji Artystycznej pt. „Słowo jako obiekt. Grochowice”. W 2009 r. razem z mgr I. Mocur i mgr S. Mocur prowadziłem Plener I i II roku Edukacji Artystycznej pt. „EDU ART PLENER 2009”. W 2006 r. opublikowałem artykuł pt. „Warsztat artystyczny jako metoda w edukacji”, gdzie min. podzieliłem się własną definicją opisywanej metody:

„Warsztat artystyczny – ... możliwość angażowania ludzi w działanie ze sobą i między sobą, gdzie sztuka staje się namacalnym językiem, który umożliwia przeżycie intelektualne, emocjonalne, estetyczne – jest dla mnie ciągle fascynującą drogą artystyczną, niezbędną dla poznania fenomenu człowieka i sztuki jako języka komunikującego własną jaźń ze „światem zewnętrznym”...”⁷

Artykuł opublikowany w dziele zbiorczym pt. „W kręgu edukacji artystycznej i terapii”. (pod red. Lidii Kateryńczuk-Mani, wyd. PWSZ, Głogów 2006. ISDN 83-922114-2-1)

W tym też 2006 roku razem z profesorem E. Józefowskim oraz studentami Instytutu Humanistycznego PWSZ w Głogowie zrealizowaliśmy pomnik „Biblioteka Świętego Pielgrzyma” w Głogowie. (pomyślny autor i kier. realizacji – E. Józefowski, realizacja płaskorzeźby Jana Pawła II i makiety pomnika – A. Olejniczak). Pomnik powstał na miejscu lapidarium Kościoła p/w św. Piotra, zachowując obrys bryły. Budulcem były cegły w kształcie ksiąg. Na grzbietach cytowaliśmy słowa Papieża Jana Pawła II. Treści dotyczyły teologii, filozofii i poezji K. Wojtyły. Cegły wykonaliśmy ze studentami w cegielni w Kotli koło Głogowa.

W latach 2005-2010 na pełnym etacie adiunkta miałem przyjemność prowadzić Pracownię Grafiki Warsztatowej w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi (WSHE w Łodzi), obecnie Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi (AHE w Łodzi), na kierunku Grafika na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych. Prowadziłem również Pracownię Rysunku, Pracownię Malarstwa. W Instytucie Postępowania Twórczego (IPT), przy AHE w okresie 2005-2007, prowadziłem działania twórcze. Były to zajęcia dla studentów wszystkich kierunków studiów stacjonarnych i niestacjonarnych.

Miałem zaszczyt pracować wśród wybitnej kadry naukowo dydaktycznej min. prof. Andrzej Marian Bartczak, prof. Andrzej Gieraga, prof. Jerzy Treliński, prof. Marian Kępiński, prof. Elżbieta Gawlikowska-Łabęcka, prof. Stanisław Łabędzki, prof. Krystyn Zieliński, prof. Wiesław Karolak, prof. Krzysztof Tyczkowski.

W 2005 roku na wystawie w ramach projektu „TY + JA” w Galerji „Dom Ogrodnika”, AHE w Łodzi, wystawiłem obiekty (Notatki z rzeczywistości, Siedem schwków dla akcydensu. Rytm). Efektem projektu były wystawy: indywidualna – wykładowcy i zbiorowa – studentów.

Na prośbę studentów przeprowadziłem warsztaty artystyczne pt. „Przekroczenie na ścianie”, ekspresyjne działanie z użyciem ognia. Wykorzystaliśmy puste pofabryczne pomieszczenie w budynku zakupionym przez AHE, (Łódź. 2005).

W ramach prospołecznych działań edukacyjnych, organizowanych przez AHE i IPT przeprowadziłem spektakularne działanie dla dzieci szkół podstawowych. Warsztaty odbyły się w Galerji AHE PATIO pt. „BOHATER WPATIO”. Powstała Księga 100x70 cm.

⁷A. Olejniczak, „Warsztat artystyczny jako metoda w edukacji” [w: W kręgu edukacji artystycznej i terapii, red. L. Kateryńczuk – Mania], Głogów 2006 r.

Działalność dydaktyczna.

Warsztaty artystyczne. Publikacje. Udział w konferencjach.

W 2010 r. brałem udział w konferencji pedagogicznej pt. *„Wybrane problemy teorii i praktyki pedagogicznej Drugiej Rzeczypospolitej”* – Uniwersytet Zielonogórski, Temat mojego wystąpienia: *„Metody nauczania przedmiotu Rysunek w Drugiej Rzeczypospolitej”*. (ISBN 978-83-7481-358-7)

W latach 2010-2012 byłem zatrudniony w Społecznej Akademii Nauk (SAN) w Łodzi na stanowisku adiunkta, na kierunku Grafika. Prowadziłem zajęcia w pracowniach: rysunku, grafiki warsztatowej i nowych mediów.

W 2011 r. na 10-ych Międzynarodowych Warsztatach Niepokoju Twórczego „Kieszeń Vincenta” pt. *„Tradycja we współczesności”*, referowałem mój artykuł pt. *„Kilka przemyśleń o warsztacie artystycznym na podstawie własnych doświadczeń”*, a także przeprowadziłem warsztat dla liderów działań warsztatowych pt. *„Pobawmy się w warsztaty”*, (Cytadela. Poznań).

Również w 2011 r. w auli Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Kaliszu w wystąpieniu pt. *„Wybrane procesy twórcze w warsztatach artystycznych jako przestrzeń dla arteterapii”*, zaprezentowałem działania warsztatowe przeprowadzone ze studentami Edukacji Artystycznej IH PWSZ w Głogowie.

(1-sza Międzynarodowa Konferencja Arteterapii. Uniwersytet Adama Mickiewicza w Kaliszu)

W 2012 r. na konferencji naukowej organizowanej przez WSH w Lesznie we współpracy z PWSZ w Głogowie, SAP „KAJROS” w Lesznie, pt. *„Arteterapia w edukacji i biznesie”*, wystąpiłem z wykładem pt. *„Wybrane procesy twórcze w warsztatach artystycznych jako przestrzeń dla arteterapii”*.

Od 2013-2018 roku na stanowisku adiunkta, w Katedrze Grafiki Artystycznej, miałem przyjemność prowadzenia Pracowni druku płaskiego i litografii, a od 2015 Pracowni serigrafii. (Wydział Sztuk Wizualnych. Akademia Sztuki w Szczecinie) Recenzowałem cztery dyplomy magisterskie.

W 2014 r. wystąpiłem na konferencji pt. *„KONFRONTACJE. O sztuce nowej i najnowszej”*.

Temat wystąpienia: *„Kryzys współczesnej sztuki na podstawie wybranych przykładów doświadczeń dydaktyki akademickiej”*. (ISBN: 978-83-7867-330-9)

Również w 2014 na ASP we Wrocławiu wystąpiłem z referatem pt. *„Kreacja wizualna jako przestrzeń rozwoju osobowego i mediacji sztuki”* – sympozjum artystyczno-naukowe organizowane przez ASP we Wrocławiu pod patronatem rektora prof. Jacka Szewczyka, prof. Eugeniusza Józefowskiego, wystąpienie: *„Metafora jako inspiracja do kreacji w pracy ze studentami w oparciu o ogólnodostępne narzędzia multimedialne”*.

Na zaproszenie (2014) dr hab. Marka Sybinskyego, Galerie „Koridor” Fakulta Umění Ostravská Univerzita v Ostravě (Galeria „Koridor”. Wydział Sztuk Pięknych, Uniwersytetu Ostrawskiego w Ostrawie. Czechy), brałem udział w wystawie pt. *„Spotkanie. Setkání”*. Wygłosiłem również wykład dla studentów pt. *„Warsztaty twórcze jako metoda kreacji i inspiracji artystycznej”*.

W 2014 r. we współpracy z Fundacją Ulicy Piotrkowskiej współrealizowałem Pomnik Łodzian 2014. (kolejna edycja projektu: Pomnik Łodzian 2000; współrealizacja: A. Olejniczak, [w]; dokumentacja, skany...)

W 2017 r. we wrześniu w ramach projektu Mosty Sztuki. Rawicz 2017 r. (na zaproszenie Muzeum Ziemi Rawickiej), wystąpiłem z wykładem i prezentacją pt. *„Andy Goldsworthy. Szuka w naturze”*, Adam Olejniczak. Przeprowadziłem również warsztaty dla młodzieży szkolnej pt. *„Zabawa w wahadło”*, oraz warsztaty dla studentów Uniwersytetu Trzeciego Wieku pt. *„W poszukiwaniu przyjemności. Książka artystyczna”*.

Opis osiągnięcia artystycznego

Jako opis osiągnięcia artystycznego aspirującego do spełnienia wymogów określonych w art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2018 r. poz. 1789) zaprezentuję wybrane prace, powstałe po 10-tym czerwca, 2003 r. tj. terminie uzyskania tytułu doktora sztuki. Większość prac wystawiana była w wielu galeriach i imprezach artystycznych w Polsce, a także Paryżu (Francja) i Ostrawie (Czechy). Przedstawione prace ilustrują poszukiwania własnego wyrazu formy i metafory, a także zainteresowania materiałem i technologią. Prace to obiekty interaktywne, książki artystyczne, grafiki. Są kontynuacją i rozwinięciem idei: ZAPIS. DROGA. RUCH. Są afirmacją: rysunku, rytu, zapisu; powielenia, multiplikacji, awersu i rewersu, matrycy i odbitki; a także symetrii i asymetrii, ruchu, „biologii” materiału. Swoistym zapisem są – „*Notatki z rzeczywistości*”. Działanie eksperymentalne – auto-observacja procesu twórczego (warsztat permanentny). Metafora zawarta w „wyrazie dzieła” ma być prowokacją dla metafor odbiorcy.

*„Etymologia słowa (grafika) prowadzi do źródeł greckiego „graphien” – rysować, rytować, także – pisać. Łacińskie „graphium – to rylec, ale także styl, forma. W językach nowożytnych, np. angielskim „graphical” możemy rozumieć jako „pisarski”, „wykresowy”, ale także – plastyczny, żywy. Ów obszar językowy sytuuje naszą wyobraźnię między pismem a kształtującym rysunkiem. Jest to ekscytująca przestrzeń, zwłaszcza że grafika współczesna wciąż ją rozszerza.”*⁸

Szczególną uwagę przywiązuję do materiałów, które wykorzystuję w swojej twórczości. Mam na myśli zarówno wartość plastyczną, formalną, estetyczną oraz symboliczną. Nie stanowi to w żadnym wypadku o odkrywczości moich wyborów, ale wynika z wielkiego szacunku wobec twórczości np. Maxa Ernsta, Josefa Boys'a, Tadeusza Kantora, Izabeli Gustowskiej, Władysława Hasióra, Andrzeja Bardczaka, Zbigniewa Bajka, Zbigniewa Werpechowskiego, Jerzego Kaliny, Oskara Dawickiego, Jana Berdyszaka, Marcina Berdyszaka, i wielu, wielu innych artystów (w tym właśnie performerów). Ich świadomość tworzywa, przedmiotu i przekazu metaforycznego nie jest przypadkiem. Używam materiałów, które powstają w wyniku procesu technologicznego (ceramika, metale, czy wykonana przeze mnie farba [w; linearibus], albo mają (materiały: woda, piasek, glina) bezpośredni udział w procesie chociażby mineralizacji. Intrygują mnie zjawiska fizyczne, optyczne, np.: lustrzane odbicie na powierzchni wody (obraz odbity anamorficznym rejestruje rzeczywistą przestrzeń); także: rotacja, balans, kinetyka, korozja metali, czy niezmiennosc struktury wypalanej gliny. („ziemi”)

Obiekt – „*Nieoczekiwana zbieżność kierunków. Bieżnia dla akcydensu*”, po raz pierwszy pokazałem na wystawie indywidualnej „Akcydens albo wspomnienia z trzeciego biegunu”, w BWA w Jeleniej Górze (2004) Podobnie jak wcześniejsze realizacje, „...Bieżnia...” powstała w wyniku fascynacji kształtem i kinetyką łuku, odbiciem lustrzanym czyli anamorfozą rzeczywistości.

W 2003 r. zrealizowałem około stu rytów (ok. 3x7x0,5 cm) na plastrach glinianych – odciskach z porytej przeze mnie płyty gipsowej, poddanej erozji. (deszcz, słońce itp. w czasie trzech m-cy) Następnie powstał duży obiekt prezentowany w Galerii Wierza Ciśnień (stal, piasek, woda; BWA. Konin 2003 r.) kolejno „*3 bieguny akcydensu*” i „*Żebra Adama*”. Tu chciałbym opisać założenia tej realizacji i różne formy prezentacji. Każde „żebro” składa się z trzech elementów. Są to odlewy ceramiczne z form gipsowych na bazie modeli z gliny. Elementy pokryte są rysunkiem. Były odlewane do momentu zatarcia rysunku. Element środkowy ma wyznaczony prostokąt, w którym rysunek jest niepowtarzalny, ryty bezpośrednio na odlewie. Barwy elementów to wypalone tlenki żelaza, manganu, cynku połączone ze szklawym transparentnym.

„Dla Adama Olejniczaka proces tworzenia jest anamorfozną pamięci, a dzieło anamorfofotycznym obiektem, prowokującym do przyjmowania wciąż nowych punktów widzenia, zwracającym nas w przeszłość, do dzieciństwa – mitycznego miejsca spokoju. Widz jest konfrontowany z obiektami, które nie przypominają biernych, statycznych zjawisk, ale raczej wplątują jego akt percepcji w proces sprawdzania, odkrywania coraz to nowych aspektów dzieła i swoich wspomnień. Odbicia w wodzie tworzą potencjalnie anamorficzny obraz. Jego jakości uzależnione są od miejsca, w którym się znajdujemy. Powierzchnia wody jest równocześnie lustrem odbijającym otoczenie, jak i nas samych. W tym samym stopniu, w jakim obiekty te organizują przestrzeń, są również przez nią kreowane. Artysta traktuje zarówno przestrzeń jak i obiekt, jako proces ciągłej zmiany i część naszego doświadczenia. Pozostałe dwie płaszczyzny kreacji to wyobraźnia widza i jego bezpośrednia aktywność. Jesteśmy zachęceni przez artystę, aby dotknąć, nawiązać z przedmiotem kontakt, działać. Przypomina się różnica, między les arts spectaculaires i performing arts. W les arts spectaculaires dane dzieło jest przygotowywane ze względu na widza i kierowane do widza, natomiast w performing arts wszystko dzieje się ze względu na tego, który działa, czyli „czyniącego” lub „działającego”. W przypadku prac Adama Olejniczaka to odbiorca zostaje

⁸A. Kępińska, ASP Poznań, Pracownia Drzeworytu. Pracownia Litografii. Pracownia Serigrafii. Pracownia Technik Metalowych, Poznań, 1996, s. 4.

Opis osiągnięcia artystycznego

postawiony w sytuacji „czyniącego” i „działającego”. Organizowane przez niego miejsce wywołuje naszą kreatywność, zmienia nas w uczestnika zabawy, zmniejszając napięcie między przedstawionymi przedstawianymi, iluzją i realnością, dziełem i procesem.”⁹

Moim celem artystycznym jest prowokacja odbiorcy do aktywnego uczestniczenia w odbiorze dzieła. Nawet w sposób dosłowny. Moje obiekty prowokują do dotykania, wprawiania w ruch. Materiał którego używam pozwala na to. Odbiorcy „wchodzą w kontakt emocjonalny” z dziełem, odczytując własne sensory i skojarzenia. Idea to „metafora”, która odczytywana jest prywatnie i indywidualnie, bez przekraczania intymnego świata widza. Zawarte w realizacjach kody, mają sens abstrakcyjny w wyrazie. Jednak bardzo sugestywny, co sprzyja kreacji własnych metafor. Moje założenia okazały się skuteczne. Przekonałem się o tym w kontakcie z odbiorcami min. podczas wernisaży.

Obiekt – „... Bieżnia ...” (180x550x50 cm), wykonany jest ze stali, która z czasem pokryła się korozją. W Galerii BWA (Jelenia Góra 2004) ustawiony był w sali na parterze, w płytkim basenie z piasku i wody. (15x650x110 cm) Duży obiekt wypełniał praktycznie całą przestrzeń pomieszczenia. Na ścianach umieściłem małe rysunki – reliefy na ceramice (ok. 3x7x0,5 cm), oraz mini akwarium (4x11x3 cm) ze stalową kulą wewnątrz w wodzie. Na torze bieżni znajdowała się stalowa kula. Wprawiona w ruch przez odbiorcę wywoływała drgania, które powodowały deformacje obrazu odbitego w lustrze wody. Po chwili obraz stabilizował się pozostając anamorficznym odbiciem realnej przestrzeni. Obiekt wystawiany był jeszcze: na wystawie indywidualnej w Galerii „Stara Winiarnia”, (*Wspomnienia z trzeciego bieguny*. Adam Olejniczak. Zielona Góra, 2005), w Galerii „Arsenał”, (Kolekcja Starej Winiarni. Wystawa zbiorowa. Poznań. 2007), w Galerii „Miejski Ośrodek Sztuki”, (Kolekcja Starej Winiarni. Wystawa zbiorowa. Gorzów Wlkp. 2007), w Galerii Muzeum Archeologiczno-Historycznym. (*Grafiki. Obiekty. Fotografie*. A. Błędowska. S. Mocur. A. Olejniczak. Głogów. 2007), na Festiwalu Sztuki – 8 Międzynarodowych Spotkaniach Artystycznych, "Eksperyment'2008", (Zbąszyń. 2008), na wystawie indywidualnej pt. „*Grafika. Książka artystyczna. Obiekt.*” (BWA. Sieradz. 2015), na wystawie indywidualnej pt. „*Książka i Obiekt. Zapis w przestrzeni.*” (Miejska Biblioteka Publiczna w Świdnicy. 2015/2016), na wystawie zbiorowej pt. „*Park myśli. Obraz i Obiekt*”, (Park Miejski. Mosty Sztuki 2017. Muzeum Ziemi Rawickiej)

Obiekty – „*Rotacja poczwórna. Karuzela*”, (115x180x180 cm) i „*Równoważnia. Huśtawka*” (110x180x110 cm) wykonane ze stali i ceramiki po raz pierwszy wystawione w BWA w Jeleniej Górze. („*Akcydens albo ... bieguny.*” 2004)

Obiekty ustawione były sali na piętrze wzdłuż przekątnych prostokątnego pomieszczenia, na wyspach usypanych z piasku. Na końcach ramion „Karuzeli” – symetrycznego krzyżaka, umieszczone są ceramiczne kwadraty (8x8x0,5 cm). Płytki to odciski z płyty gipsowej (z fakturą erozji gipsu) z wrytym rysunkiem – zapisem. Krzyżak umocowany poziomo na łożysku, po wprawieniu go w ruch, swobodnie obraca się. „Równoważnia. Huśtawka” z dwoma równoległymi ramionami. Na końcach umieszczone są ceramiczne płytki podobnie jak na karuzeli.

Obiekty wystawiane były jeszcze: na wystawie indywidualnej w Galerii „Stara Winiarnia” (*Wspomnienia z trzeciego bieguny*. Adam Olejniczak. Zielona Góra, 2005), na wystawie zbiorowej w Galerii „Wejście”, (*Wspomnienia z trzeciego bieguny*. Adam Olejniczak. PWSZ w Głogowie. 2005), na wystawie w Galerii „Carte Blanche”. (*Obiekty*. Adam Olejniczak. Projekt TY + JA. WSHE /PATIO Centrum Sztuki. Łódź. 2006)

Obiekt – „*Siedem schowków dla akcydensu. Rytmy*”. Książka artystyczna. Siedem pionowych elementów ze stali o wym. 100x9x9 cm. Na górze płytki ceramiczne podobnie jak w opisanych już elementach. Na dole umieściłem pojemnik otwarty 9x9x9 cm, przeznaczony na różne materiały np.: piasek, ziemię, żwir, wodę itp. Obiekt wystawiany był w zmiennych konfiguracjach. Na wystawie w BWA w Jeleniej Górze (2004) elementy eksponowane były na białej ścianie w równych odstępach 60 cm. Pojemniki wypełnione piaskiem w różnych ilościach. Podobnie „... *Rytmy*” wystawione były w Galerii „Stara Winiarnia”, (*Obiekty z Akcydensu*. Adam Olejniczak. Zielona Góra, 2005), na wystawie indywidualnej w Galerii „Wejście”, (*Wspomnienia z trzeciego bieguny*. Adam Olejniczak. PWSZ w Głogowie. 2005), na wystawie zbiorowej „*Czarno na białym*”, (BWA. Zakopane. 2011) na czarnej ścianie powiesiłem 5 elementów w odległości 20 cm, pojemniki wypełniała woda oraz sól; w BWA w Sieradzu elementy oddalone były od siebie o 90 cm, 5 pojemników wypełniał piasek, 2 były puste; na wystawie indywidualnej pt. „*Książka i Obiekt. Zapis w przestrzeni*” (MBP w Świdnicy. 2015/2016), siedem elementów połączyłem w jeden 100x63x9 cm, pojemniki wypełniłem piaskiem, żwirem, solą, ziemią.

Obiekt – „*Rotacja podwójna. Wiatrak*”. (170x40x10 cm), wykonany ze stali i ceramiki. Ramię zamocowane na łożysku do koła $\varnothing$ 40 cm. Na końcach ramienia dwie płytki ceramiczne (podobnie jak w opisanych

⁹W. Goczkowski, *Akcydens albo wspomnienia z trzeciego bieguny*, [w:] tekst do katalogu, Jelenia Góra, 2004 r.

Opis osiągnięcia artystycznego

obiektach). Obiekt zainstalowany na białej ścianie. W osi poziomej odpowiednio do ceramicznych płytek na ramieniu, na ścianie zainstalowane kolejne dwie płytki ceramiczne. Przykrywane i odsłaniane w trakcie obrotu ramienia. Po raz pierwszy obiekt zaprezentowany w 2004 r. Na wystawie „Akcydens albo...” (BWA. Jelenia Góra). „Wejście”, (*Obiekty z Akcydensu*. Adam Olejniczak. PWSZ w Głogowie. 2005), Ostrava, w BWA w Wystawiany również w Galerii „Stara Winiarnia” (*Wspomnienia z trzeciego biegunu*. Adam Olejniczak. Zielona Góra, 2005), Ostrava, w BWA w Sieradzu. (2015) Na wystawie w MBP w Świdnicy. (2015/2016), „Rotacja... Wiatrak” pokazany był w poziomie w przestrzeni otwartej.

Na wystawie „Archeologie”, (Galeria „Wieża”. Zbąszyń. 2008) zaprezentowałem nowe realizacje: otwarty projekt, który nazwałem „Notatki z rzeczywistości. Półki. Statywy. Tablice.” Zaprezentowałem też obiekt – „Stół do gry w kulki”. 108X120x 40 cm. Stal, woda, kulki ceramiczne. Stalowa rynna 40x120x8 cm na stojaku 100x120x 40 cm. (profil stalowy, 2x2 cm) Rynna wypełniona wodą i zanurzone kule ceramiczne $\varnothing$ 4 cm. Obiekt ewoluował z „gry” do książki artystycznej. Powstały dwie bliźniacze konstrukcje. Rynny 40x140x8 cm na stojakach 100x120x40 cm. Kule ceramiczne $\varnothing$ 6 cm pokryte niepowtarzalnym rysunkiem, rytem. Po raz pierwszy pokazany w BWA w Sieradzu; następnie na wystawie indywidualnej pt. „Książka i Obiekt. Zapis w przestrzeni”. (MBP w Świdnicy. 2015/2016)

Efekt rozpoczętego przeze mnie autorskiego „warsztatu permanentnego” – działania z samym sobą. „Notatki z rzeczywistości” to zapis swobodny, emocjonalny, abstrakcyjny, utrwalony w ceramice. Glinka ceramiczna – doskonały materiał do odciskania struktur, śladu narzędzia, gestu. Powielanie gestu i faktur stało się odzwierciedleniem mojej fascynacji odbijaniem matrycy (reliefu), lub też tworzeniu matrycy, która nie raz stanowi samodzielną jakość wyrazu. „Notatki..” to działanie w obszarze książki artystycznej. Układane były na piasku, ziemi, w wodzie a także w szklanych gablotach bibliotecznych. (MBP w Świdnicy)

„Notatki ... Półki” – to stalowe blachy, wygięte w kształcie litery „L” (20x100x8 cm), na których układałem płytki ceramiczne. Bardzo swobodnie i zawsze inaczej.

„Notatki ... Tablice” – obramowane profilem 2x2 cm blachy stalowe, do których przymocowane są ceramiczne notatki w różnych układach.

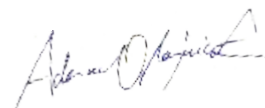
„Notatki ... Statywy” – wykonane ze stali stojaki. Noga profil 2x2 cm, blat 25x28 cm

W 2015 r. w ramach Festiwalu pt. „Lato z muzami”, (Nowogardzki Dom Kultury. Nowogard, lipiec) na wystawie indywidualnej pt. „7x7 Fragmenty osobiste”, zaprezentowałem siedem grafik (100x70 cm) i siedem ceramicznych obiektów, (12x12x12 cm). „Pudełka do zobaczenia” – sześciiany z odkrytym wnętrzem, gdzie za-instalowałem ceramiczne „notatki”, lustra i lampki ledowe. Zamierzony efekt wizualny to multiplikacja obrazu odbitego. Lustrzane odbicia – namorficzny obraz odbiorcy i przestrzeni. Realizację tę, zaprezentowałem również w Zduńskiej Woli, pt. „7x7 Rewers”. (Zduńskie Centrum Integracji, Ratusz, listopad /grudzień)

„Pudełka do zobaczenia” w różnych układach, wystawiłem również w Galerii Sieradzkiego BWA i w Galerii MBP w Świdnicy. (wystawy indywidualne: „Grafika. Książka artystyczna. Obiekt”. Sieradz. lipiec /sierpień, 2015 r. „Książka i Obiekt. Zapis w przestrzeni”. MBP w Świdnicy. (2015/2016, grudzień /styczeń)

W 2018 r. (styczeń /luty) w Galerii Muzeum Ziemi Rawickiej zaprezentowałem nowy cykl otwarty pt. „Linearibus”. Dużych rozmiarów grafiki – serigrafie. Punktem wyjścia był przetworzony obraz ceramicznych notatek. Serigrafia, stosunkowo łatwo, umożliwia duży format druku. Zainspirowany przypadkowym błędem wydruku drukarki cyfrowej, mianowicie połowa obrazu wydrukowana została w formie pasków. Był to efekt „przeciągnięcia rastra”. Sposób drukowania za pomocą rakla – przeciągnięcie farby przez sito i zdeformowany przez drukarkę obraz, stały się inspiracją do realizacji projektu „Linearibus”. Skojarzenie z kodem paskowym jest nieuniknione. Jednak w zestawieniu ze strukturą „notatki – reliefu” staje się inną, oryginalną jakością. W grafikach użyłem czerni i farby złotej wg własnej receptury. Prace zaprezentowane na wystawie to montaż wydruków 100x70 cm, które traktuję jako punkt wyjścia. Efektem są „dIALOGUJĄCE” ze sobą obrazy. Te z kolei traktuję jako projekt otwarty.

Zgodnie z wymogiem wskazania osiągnięcia artystycznego, wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki. (Dz. U. z 2018 r. poz. 1789); oświadczam, że jestem autorem wszystkich zaprezentowanych dzieł.

Opis osiągnięcia artystycznego

Nieoczekiwana zbieżność kierunków bieżnia dla akcydensu

szkło, woda, kula stalowa /4x11x3 cm

ceramika /ok. 3x7x0,5 cm

stal /180x550x50 cm /piasek, woda /15x650x110 cm

Miejsca ekspozycji obiektu

Wystawy indywidualne: Galeria Sztuki BWA Jelenia Góra 2004 /Galeria Stara Winiarnia Zielona Góra 2005 /Galeria Wejście PWSZ Głogów 2013 /Galeria BWA Sieradz 2015 /Galeria: MBP Świdnica 2015/2016

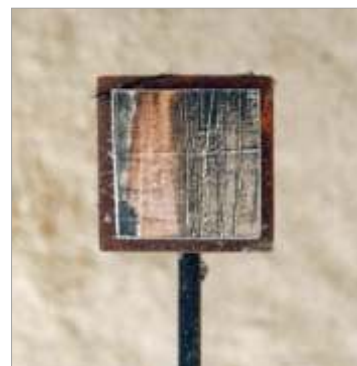
Wystawy zbiorowe i wydarzenia artystyczne: Galeria: MAH Głogów 2007 /8-me Międzynarodowe Spotkania Artystyczne „EXPERYMENT” 2008 Zbąszyń /Galeria BWA MOS Gorzów Wielkopolski 2008 /Galeria Arsenał Poznań 2009 /RAWICKIE MOSTY SZTUKI 2017 Rawicz

Opis osiągnięcia artystycznego

Rotacja poczwórna kauzela

stal, piasek, ceramika /115x180x180 cm

ceramika /ok. 8x8x0,5 cm

Równoważnia huśtawka

stal, piasek, ceramika /110x180x110 cm

Miejsca ekspozycji obiektu

Wystawy indywidualne: Galeria Sztuki BWA Jelenia Góra 2004 /Galeria Stara Winiarnia Zielona Góra 2005 /Galeria Wejście PWSZ Głogów 2013
Wystawy zbiorowe: Galeria Carte Blanche Łódź 2006

Opis osiągnięcia artystycznego

Siedem schowków dla akcydensu rytmu

stal, piasek, sól /100x9x9cm / pojemnik /9x9x9 cm

Miejsca ekspozycji obiektu

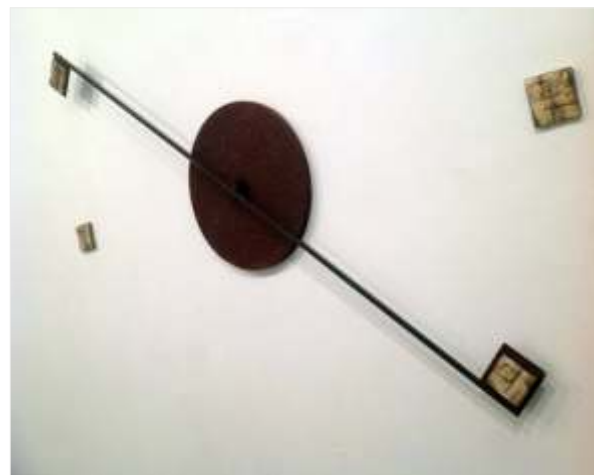
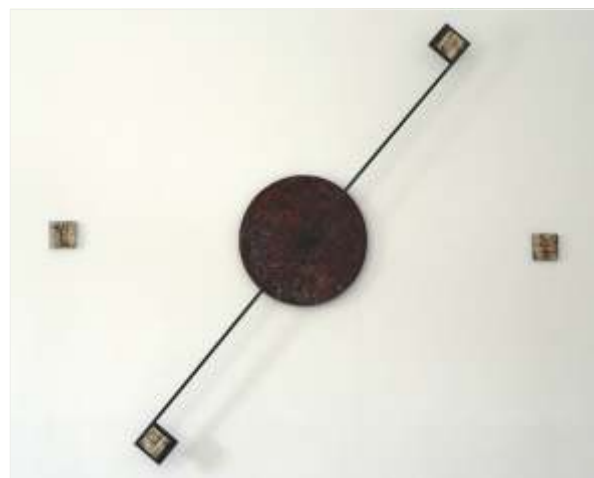
Wystawy indywidualne: Galeria Sztuki BWA Jelenia Góra 2004 /Galeria Stara Winiarnia Zielona Góra 2005 /Galeria Wejście PWSZ Głogów 2005 /Galeria BWA Sieradz 2015 /Galeria: MBP Świdnica 2015/2016

Wystawy zbiorowe i wydarzenia artystyczne: Galeria: PATIO Centrum Sztuki AHE Łódź 2006 /Galeria: MGS Zakopane 2011

Opis osiągnięcia artystycznego

Rotacja podwójna
wiatrak

stal, ceramika /170x40x10 cm, Ø40 cm

Miejsca ekspozycji obiektu

Wystawy indywidualne: Galeria Sztuki BWA Jelenia Góra 2004 /Galeria Stara Winiarnia Zielona Góra 2005 /Galeria Wejście PWSZ Głogów 2005 /Galeria BWA Sieradz 2015 /Galeria: MBP Świdnica 2015/2016
Wystawy zbiorowe i wydarzenia artystyczne: 8-me Międzynarodowe Spotkania Artystyczne „EXPERIMENT” 2008 Zbąszyń /Galeria: Dom Sztuki Ostrava 2010. Czechy /RAWICKIE MOSTY SZTUKI 2017 Rawicz

Opis osiągnięcia artystycznego

Stół do gry w kulki. Obiekt – książka artystyczna

stal, woda, kulki ceramiczne $\varnothing$ 4 cm /108X120x 40 cm

kule ceramiczne $\varnothing$ 6 cm

Miejsca ekspozycji obiektu

Wystawy indywidualne: Galeria BWA Sieradz 2015 /Galeria: MBP Świdnica 2015/2016
Wystawy zbiorowe i wydarzenia artystyczne: Galeria: MGS Zakopane 2011

Opis osiągnięcia artystycznego

Notatki z rzeczywistości półki

stal, ceramika /20x100x8 cm

stal, ceramika /40x40x10 cm

Miejsca ekspozycji obiektu

Wystawy indywidualne: Galeria Wieża Zbąszyń 2008 /Galeria: SCK Stargard 2012 /Galeria BWA Sieradz 2015 /Galeria: MBP Świdnica 2015/2016
Wystawy zbiorowe i wydarzenia artystyczne: Place Jacques Demy Paris 2008 Paryż, Francja

Opis osiągnięcia artystycznego

Notatki z rzeczywistości statywy

stal, ceramika /100x28x25 cm

Miejsca ekspozycji obiektu

Wystawy indywidualne: Galeria Wieża Zbąszyń 2008 /Galeria: SCK Stargard 2012 /Galeria BWA Sieradz 2015 /Galeria: MBP Świdnica 2015/2016
Wystawy zbiorowe i wydarzenia artystyczne: Place Jacques Demy Paris 2008 Paryż, Francja

Opis osiągnięcia artystycznego

Notatki z rzeczywistości
tablice

stal, ceramika /40x50x4 cm

stal, ceramika /50x35x4 cm

stal, ceramika /70x60x4 cm

stal, ceramika /110x150x4 cm

stal, ceramika, woda /130x40x8 cm

Miejsca ekspozycji obiektu

Wystawy indywidualne: Galeria: SCK Stargard 2012 /Galeria Wejście PWSZ Głogów 2013 /Galeria BWA Sieradz 2015 /Galeria: MBP Świdnica 2015/2016
Wystawy zbiorowe i wydarzenia artystyczne: Galeria: MZŁ Łęczycza 2009 /Galeria ASP Kraków 2010 /Galeria: MSW Radom 2010 /Galeria „Dom Sztuki”
Ostrava 2010, Czechy /Galeria: MGS Zakopane 2011

Opis osiągnięcia artystycznego

Notatki z rzeczywistości

moduł: stal /100x50x2 cm /ceramika

Miejsca ekspozycji obiektu

Wystawy indywidualne: Galeria Wieża Zbąszyń 2008 /Galeria: SCK Stargard 2012 /Galeria Wejście PWSZ Głogów 2013 /Galeria BWA Sieradz 2015 /Galeria: MBP Świdnica 2015/2016

Wystawy zbiorowe i wydarzenia artystyczne: Galeria: MZŁ Łęczycza 2009 /Galeria ASP Kraków 2010 /Galeria: MSW Radom 2010 /Galeria „Dom Sztuki” Ostrava 2010, Czechy /Galeria: MGS Zakopane 2011 /Galeria: Koridor FUOU Ostrava 2014. Czechy

Opis osiągnięcia artystycznego

Notatki z rzeczywistości

100x490 cm /monotypia, szablon

Miejsca ekspozycji obiektu

Wystawy indywidualne: Galeria BWA Sieradz 2015 /Galeria: MBP Świdnica 2015/2016

Wystawy zbiorowe i wydarzenia artystyczne: Galeria: MZŁ Łęczyca 2009 /Galeria: Koridor FUOU Ostrava 2014. Czechy

Opis osiągnięcia artystycznego

Notatki z rzeczywistości

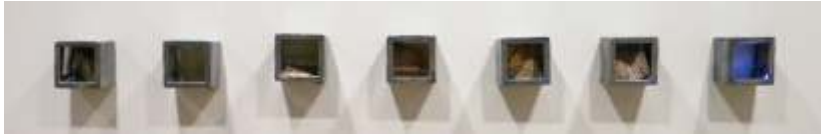

Miejsca ekspozycji obiektu

Wystawy indywidualne: Galeria: SCK Stargard 2012 /Galeria BWA Sieradz 2015 /Galeria: MBP Świdnica 2015/2016
Wystawy zbiorowe i wydarzenia artystyczne: Galeria: MZŁ Łęczyca 2009

Opis osiągnięcia artystycznego

Pudełka do zobaczenia

obiekty: ceramika, lustra, lampki ledowe /12x12x12 cm

Miejsca ekspozycji obiektu

Wystawy indywidualne: Galeria: NDK Nowogard 2015 /Galeria BWA Sieradz 2015 /Galeria: MBP Świdnica 2015/2016 /Galeria: ZCI Ratusz 2015 Zduńska Wola

Wydarzenia artystyczne: Galeria: NDK Festiwal Filmu, Muzyki i Malarstwa Nowogard 2015

Opis osiągnięcia artystycznego

Linearibus serigrafia

serigrafia /70x170 cm

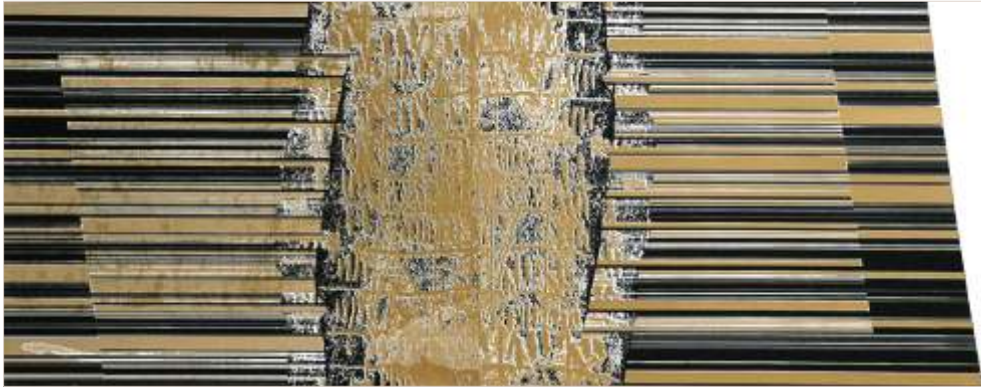
serigrafia /150x500 cm

Miejsca ekspozycji obiektu

Wystawy indywidualne: Galeria: MZR Rawicz 2018

Opis osiągnięcia artystycznego

Linearibus serigrafia

serigrafia /70x190 cm

serigrafia /100x140 cm

serigrafia /100x190 cm

serigrafia /70x230 cm

Miejsca ekspozycji obiektu

Wystawy indywidualne: Galeria: MZR Rawicz 2018

Nota biograficzna

Adam Olejniczak, doktor sztuki.

Urodzony 29.03.1967 roku w Szczecinie. Dyplom technika sztuk użytkowych uzyskał w 1987 r.

[Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych. Szczecin]

W latach 1987-1989 studiował w Instytucie Wychowania Artystycznego [Wyższa Szkoła Pedagogiczna. Częstochowa].

Dyplom magistra sztuki uzyskał w 1993 r. w pracowni prof. Wojciecha Müllera na Wydziale Malarstwa Grafiki i Rzeźby PWSSP w Poznaniu.

Stopień doktora sztuki uzyskał w 2003 r. na Wydziale Komunikacji Multimedialnej ASP w Poznaniu, w dziedzinie sztuki plastyczne, w dyscyplinie artystycznej – grafika.

Wystawa obiektów artystycznych pt. „Przenikanie w przestrzeni”.

Prezentacja warsztatów twórczych pt. „Obserwacja procesów twórczych na podstawie animowanych przez siebie warsztatów artystycznych”.

[promotor: prof. Wojciech Müller; recenzenci: prof. Eugeniusz Józefowski, prof. Marek Wasilewski]

W latach 1995-2003 zatrudniony na stanowisku asystenta w Pracowni Edukacji Twórczej w Instytucie Sztuki i Kultury Plastycznej na Uniwersytecie Zielonogórskim.

W latach 2005-2010 adiunkt, na kierunku Grafika w Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi. [2007-2010 kierownik Katedry Grafiki, AHE. Łódź]

W latach 2005-2013 starszy wykładowca w Instytucie Humanistycznym, Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Głogowie. [senator uczelni, w 2008-2010 dyrektor I. PWSZ. Głogów]

W latach 2010-2012 adiunkt, na kierunku Grafika w Społecznej Akademii Nauk w Łodzi.

W latach 2013-2018 adiunkt w Katedrze Grafiki Artystycznej [Wydział Sztuk Wizualnych. Akademia Sztuki. Szczecin]

Artysta interdyscyplinarny. Autor wielu spektakularnych warsztatów artystycznych. [min.: realizacja cyklu autorskich warsztatów artystycznych „Czułe obrzeża rzeczy ważnych” /2002 Konin, Zielona Góra, Jelenia Góra /2003 Jelenia Góra; oraz: „O tożsamości...” /BWA Jelenia Góra /Galeria Sztuki „Wieża Ciśnień” Konin /Instytut Sztuki i Kultury Plastycznej. Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Zielonej Górze /ISiKP, WSP Zielona Góra /BWA Zielona Góra /2002 Jelenia Góra, Konin, Zielona Góra. Polska

Współrealizator: pomnika JP II, „Biblioteka Świętego Pielgrzyma” w Głogowie [2006];

Współrealizator: Pomnika Łodzian 2000 [I edycja]; Pomnika Łodzian 2014 [II edycja]

Uczestnik wielu wystaw w kraju i za granicą; min: Ostrava /Czechy, Chemnitz /Niemcy, Canberra /Australia, Paryż /Francja. Autor wystaw indywidualnych; min.: „Adam Olejniczak. Linearibus” /Galeria Muzeum Ziemi Rawickiej. Rawicz. 2018 /Polska / „Książka i Obiekt. Zapis w przestrzeni” /Galeria Miejskiej Biblioteki Publicznej w Świdnicy. Świdnica. 2015/2016 /Polska / „Grafika. Książka artystyczna. Obiekt” /Galeria BWA Sieradz, 2015 /Polska / „Notes from Diary” /Galeria: IN PORT SHOWROOM /Sztokholm. 2001 /Szwecja / „Grafika” Galeria ADOGI Barcelona 1993 /Hiszpania

Aktywny zawodowo artysta plastyk i dydaktyk realizuje opracowaną przez siebie, oryginalną koncepcję działań twórczych, czego wynikiem są warsztaty, artykuły i wystąpienia na konferencjach w kraju, np.:

/Warsztat artystyczny jako metoda w edukacji, [w:] W kręgu edukacji artystycznej i terapii, pod red. Lidii Katoryńczuk-Mani, wyd. PWSZ, Głogów 2006, ISDN 83-922114-2-1.

Nota biograficzna

/Metody nauczania rysunku w II Rzeczypospolitej, [w:] Wybrane problemy teorii i praktyki pedagogicznej Drugiej Rzeczypospolitej, pod red. Edyty Bartkowiak, Edyty Kahl, UZ Zielona Góra 2010, ISBN 978-83-7481-358-7.

/Wybrane procesy twórcze w warsztatach artystycznych jako przestrzeń dla arteterapii, [w:] Arteterapia jako praktyka oddziaływań artystycznych i terapeutycznych, pod red. Eugeniusza Józefowskiego, Janiny Florczykiewicz, UAM w Poznaniu. Poznań /Kalisz 2012, ISBN 978-8-62135-67-7.

/„Kreacja wizualna jako przestrzeń rozwoju osobowego i mediacji sztuki” /symposium artystyczno-naukowe, wystąpienie: „Metafora jako inspiracja do kreacji w pracy ze studentami w oparciu o ogólnodostępne narzędzia multimedialne”, ASP Wrocław, 2013.

Laureat 12' Mini Print International Cadaqués, Barcelona.

Jury 13' Mini Print International Cadaqués, Barcelona.

Zajmuje się grafiką warsztatową, obiektem i książką artystyczną, rzeźbą, działaniami twórczymi. Swoją aktywność twórczą traktuje jako permanentny warsztat artystyczny.

Adam Olejniczak
ul.Oszczepowa 13
94-123 Łódź
tel. 508 061 177
adam1olejniczak@gmail.com

Zgodnie z wymogiem formalnym
załączam podpis:

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Adam Olejniczak', with a stylized flourish at the end.

dr Adam Olejniczak

Dokumentacja
postępowania
habilitacyjnego
[załącznik nr 2]

